

Tractatus on des qvordatia facti Tho-
me et veneabil dñi Alberti in multis:
in qbz dicitur esse contrarij.

Nobis iacobi 2º: de quo sic inqº scº
augustinus in pñº libri reñtationum.
plures magistros fieri existimo: cū di-
uisa atq; inter se adusa sentiat. Cū
vº idipm dicit oēs et verū dicit: et ab
vniq; magri magisterio nō recedat: ad
hoc iurāt aplo pme ad thoyatos pmo
dicens: idipm dicitis oēs et nō sint in
vobis sasmata: sūas aut pfecti in eode
sensu et in eade scia. **P**ostat nichilo-
minus qplurimu: q duo illi (eig de ordie
et professionis) doctores famosissimi scº
Thomas et veneabil Albertus sint deser-
tores salutari hmoi exhortationu: qz
vniq; doctrina / alteriq; doctrine frequen-
tissime sit contraria. De hoc tractatu qda
est editu: q numerat qrietates multas
quas int scº Thomā et veneabilem
Albertū asserit existe: et in eoz decisibz
saturat supma pte qua asserit sancto
Thome. Hic tractatu turbat multos in-
cliatos studio doctrine scº Thome: q in
philosophicis Aristotele: et in theologicis
beatu colit Augustinu. **E**a pte pducit
quoda istatu in pñti tractatu: q q ratio-
nabilis citatq; ille potest ipugnari: qm
ondent ea que pducit doctores mēdiatos
in detmātoibz pbleumatu (que tēntq;
pōit) nō esse repugnates. **P**reabulū
aut produēdoz: sint qda q veneabilis
Albertus dicit in suis libris philosophicis.
In fine qmēti de aialibz: dicit sic. Ja
expletū ē liber aialū: et in ipso expletū
est totū opz naturay: in quo sic modēa-
mē tenui: q dicit pparheticoz (vt me-
lig potui) exposui: nec aliq; in eo p-
dephēde: qd ego ipse sentia in phia nali.
Ded qnq; dubitat. cōparet hoc que dicta

121
sit in nostris libris / dicitis pparheticoz:
et sic vel rephēdat / vl consentiat me
dices sūe ipoz fuisse et pte vl expositorē.
Si aut nō legens et qparas rephēdeit:
sic qstat ex odio eū rephēde / vl ex igno-
rātia: et ego talia hoim parū curō re-
phēsiones. **I**n fine libri cōmēti polito-
roz dicit sic. Nō dixi aliqd in isto libro
nisi exponēdo q dicta sūt / et rōes et cau-
sas adhibēdo: sicut nec in oibz libris
philosophicis vniq; aliqd de meo dixi:
s; opiones pparheticoz (qto melig po-
tui) exposui. **I**n fine cōmēti libri me-
taphisice dicit. Hic igit sūis sit disputa-
tiois istiq; in qua nō dixi aliqd s; opioēs
meā pte: s; oia sūt dicta s; opioēs ppa-
rheticoz. **E**t q hoc voluit pbare: dili-
gēt libros eoz legat: et nō me. s; ipos
laudet vl rephēdat. **I**n fine vnde-
cimi metaphisice dicit huc simile. **I**n
fine cōmēti libri causay dicit sic. Eligat
vº vniq; qd vult. ea enī que dicta sūt
scdm pparheticoz rōes detmāta sūt: et
nō assertioibz nostris iducta. **I**n fine
cōmēti libri phisicoz: dicit sic. **E**t peti-
mo ab oibz hoc opz inspecturis: vt di-
ligent examinet: nō qreptioēs suas s;
dicta aliquoz pparheticoz: et sic vel
rephēdat l. dimittat: scdm q eis placuit.
In sup libro 3º de sono et vigilia (q
est de diuinatione) caº 12º dicit sic. **P**-
philosophia enī suscepig dūda: plus
scdm pparheticoz fetēta meam profe-
quētes qua vēdig: q etia ex nra scia ali-
quid velimq; iduce. **S**i qd enī forte ppe
opioēs habēq; in theologicis magis q
in philosophicis / deo volēte pferetur:
Ex his primo dephēditur: q non
est certū: q ea q venerabil Albertus
scribit in philosophicis nō sūt sue ppe
opioēs: nisi eade repiat in opibz suis
theologicis: **D**e phēditur ex his 2º q

ea q̄ p̄t in philosophiis. neq̄q̄ de
bet censerī sive opinōis: q̄n̄ illoꝝ oppo
ta determinat in suis scriptis theolo
gias: **H**is p̄missis acceda viciſſim
cōtrarietates: quas t̄tāt int̄ s̄ctū
Thomā et venerabile Albertū assēit
existere: #

Quod s̄c̄m s̄m Thomā / logica et
alię artes liberales: s̄t̄ speculatiōe sc̄e:

Prima cōtrietas (quā t̄tāt nar
rat) est: q̄ s̄c̄s Thomā dicit lo
gicā et alias sciētiās triuiales esse p̄ci
tas: q̄s venerabil̄ Albertū dicit esse
speculatiuas: **D**ed assertio ista t̄tāt
ipsiq̄ nō est vera: nā etiā s̄c̄s Thōs
manifeste p̄t̄ logicā et alias sciētiās tri
uiales eē speculatiuas: **D**icit etiā p̄
zē / q̄ōe p̄ / ar. p̄ / duplex est opus:
s̄z extēriq̄: et int̄i. **P**artitū q̄ v̄l opatū
uū q̄ diuidit: cōt̄ speculatiuū / suma
tur ab ope extēri: ad quod nō habet
ordinē habitū speculatiuū: s̄ n̄ habet
ordinē ad op̄ int̄i / intellectu: q̄ e specu
lari: v̄z: et s̄c̄m hoc habitū speculati
uū est habitū opatiuū. **P**reca eadē
q̄ōe. arti. 2° / arguit sic. Artes liberales
s̄t̄ excellentiores q̄ artes mechanice: s̄
sicut artes mechanice s̄t̄ practice. ita
artes liberales s̄t̄ speculatiōe: q̄ si ars
eēt v̄t̄ intellectiualis. debet v̄t̄iūq̄ spe
culatiuus ānumerari: **E**t soluendo
dicit. q̄ etiā in ipsis speculatiuis / est
aliq̄d p̄ modū t̄tādā op̄is: puta q̄structio
syllogismi / aut orōis q̄grue / aut opus
numerādi v̄l mēsurādi: et ideo q̄tis
ad h̄mōi opatiōis habitū speculatiuū
ordināt / dicit̄ p̄ quādā similitudīe ar
tes. **D**ed liberales ad dīam illaz artū
q̄ ordināt ad op̄ / p̄ cōpara / exercitiā (q̄
s̄t̄ q̄dā mō seruiles / t̄p̄tū cōp̄ seruili
ter subdit̄ aīe / et h̄ō s̄c̄m aīam e liber:
ille v̄o sc̄e q̄ ad nullū h̄mōi op̄ or
dinātur) s̄t̄ p̄t̄ sc̄e dicit̄: nō autē

artes. **N**ec oportet si artes liberales s̄t̄
nobiliores: q̄ maḡ eis quiescat ratio ar
tis. **E**t in eadē q̄ōe / articulo p̄t̄o ar
guit sic. **P**rudentiā maḡ quiescit cū arte
q̄ habitū speculatiuū: s̄ q̄dā habitū spe
culatiuū dicit̄ artes: q̄ multo maḡ
prudētia dicit̄ ars: **E**t soluendo dicit̄ q̄
prudētia maḡ quiescit cū arte q̄ habitū
speculatiuū / q̄t̄ ad subiectū et materiā:
v̄t̄iūq̄ eēt in opatiā p̄te aīe: et circa
cōtingens aliū se habere. **D**z ars maḡ
cōuenit cū habitūq̄ speculatiuū in v̄o
v̄t̄iūq̄ / q̄ cū prudētia: v̄t̄ ex dictis pa
tet. **E**t 2° / q̄ōe. 4° / arti. 2° / ar
guit sic. **I**n eadē p̄te aīe ponit̄ a p̄ho
prudētia et ars. v̄t̄ patet ex sexto ethi
cōz: s̄ ars nō solū iūc̄t̄ practica / sed
etiā speculatiua. v̄t̄ patet in artibz liba
libz: q̄ prudētia etiā iūc̄t̄ et p̄t̄ica et
speculatiua: **E**t soluendo dicit̄ q̄ oīs appli
catio recte rōis ad aliq̄d factibile p̄t̄inet
ad arte: s̄ ad prudētia nō p̄t̄inet nisi
applicatio recte ratiois ad ea de q̄bz est
cōsiliū: et h̄mōi s̄t̄ in q̄bz nō s̄t̄ de
t̄minatē v̄ie veniēdi ad finē. v̄t̄ dicit̄
3° ethicōz. **Q**uia q̄ ratio speculatiua
q̄dā facit (puta syllogismū / p̄p̄em / et
h̄mōi) in q̄bz p̄dicit̄ s̄c̄m certas et
determinatas vias: inde est q̄ resp̄t̄ illoz
p̄t̄ saluari ratio artis / nō aut ratio
prudētie: et ideo iūc̄t̄ aliqua ars
speculatiua: s̄ nō prudētia speculatiua.

Et q̄ōe. iii. / arti. 2° / in r̄sione
ad 2^m argumētū / dicit̄: q̄ etiā in
speculatiuis / dialectica (q̄ est iūct̄a)
p̄cedit ex cōibz: demonstratiua autē
(q̄ est iudiciā) p̄cedit ex p̄p̄is: #

Quod s̄c̄m s̄m Thomā / est idem: q̄d
est v̄l an rē / in rē / et post rē:

Secunda cōtrarietate t̄tātū ponit.
q̄ s̄c̄s Thōs dicit̄ v̄l an rē / et
in rē nō esse idem / cū v̄l post rē: sed
venerabil̄ Albertū dicit̄ idem esse. **E**t

in tractatu dicit in deaſione q̄ eſſe hu-
 mānitatis: ut eſt ante rem et in re eſt
 de gñe ſbe: et ut eſt poſt rem eſt de
 genere acm̄is. **H**ec v̄ba magi ſonat
 diſtictate maxima: q̄ idēitate. **E**t ſb̄
 dicit in tractatu q̄ albedo ut eſt itēto ſi-
 ue ſpēs notionalis: de p̄ma ſpē q̄litate:
 et ut natura eſt de 3ª ſpē qualitate:
Coſideret ſtudioſy an quemat dicit q̄
 intēto lūis et albedis ſit ſpē altiꝝ q̄
 lumē et albedo: cū diſtictio ſpēs ſit
 eñtial. **E**t in fine deaſionis dicit q̄
 veniābilis **A**lbiꝝ dicit ſubſcripta v̄ba.
Univ̄ſale poſt rē eſt duplex h̄is eſſe: n̄
 ſz maciale quo habitualit̄ iſo: mat
 itellectū poſſibile ad actū itelligēdi: **E**t
 formale quo eſt natura de pluribꝝ p̄
 dicabil. **E**t p̄mo nō eſt actū itētiona-
 le de p̄ma ſpē qualitate: 2° eſt in
 pluribꝝ generibꝝ p̄dicamentibꝝ. uix
 tā exigētā eoz: de quibꝝ eſſentialiter
 p̄dicatur. **U**bi aut̄ her verba veniābil
Alberty dicit nō narrat. **E**t q̄ q̄d
 ſit: ex dicendis patet. q̄ in hac materia
 nō eſt illa quā pretendit diſcrepancia
 tritū. **N**on em̄ ſb̄ Thomas ſenat q̄
 ſpēs itelligibil̄ habitualit̄ iſo: mas i-
 tellectū ad itelligēdū ſit v̄le poſt rē et
 p̄dicabile de iōiuduis: ſz q̄ v̄le poſt rē
 ſit terminꝝ obiectal̄ p̄mariḡ ipiꝝ in
 tellectōis: cui t̄mino d̄ueit magi idē-
 titatē cū re ad ext̄: q̄ ipi habituali
 ſpē itelligibili. **U**n facty Thomas
 in ſuo ſtatu de additativy eñtū dicit.
 q̄ ratio gñis et ſpēs d̄ueit eñtic ſz q̄
 ſignat p̄ modū totū: ut noie hōid
 aial. p̄t̄ ip̄tate et diſtictē q̄tinet totū
 illud quod eſt in iōiuduis: **U**n dep̄-
 hendit̄ ex h̄is q̄ in eodē ſtatu pauis
 it̄poſit̄ ſequit̄ q̄ ſetētia ſb̄ Thome eſt
 q̄ hōi accepto ſz ſe (quod eſt v̄le an̄ rem).
 d̄ueim̄t̄ eſſentialia p̄dicata p̄mi et

ſb̄i modi p̄ ſe: ſz hōi ut ſuſcepto in ſin-
 gularibꝝ (quod eſt v̄le in re) queniunt
 p̄dicata acm̄talia realia ut curē et
 ſedē: hōi nō ut q̄rept̄ o et obiectalit̄
 itellecto (quod eſt v̄le poſt rem) d̄ueit
 q̄ ſit p̄ma itēto: cui attribuit̄ itētoes
 z: ut eē ſpēm et eē in p̄dicamēto. **H**
Huic correndent̄ dicit ſb̄ Thōs p̄:
 p̄hermeniaz: q̄ cū dicit̄: **R**erū q̄dā
 ſz v̄ba q̄dā nō ſingularia. diuidūt̄
 res q̄admodū ſiat̄ p̄ noia q̄ ſubiciūt̄
 in enūciatōibꝝ: et q̄ itellecty itētoes
 gñis et ſpēi attribuit̄ nature itellecte.
Preā in p̄ma pte. q̄e. 84. arti. 28.
 dicit̄: **H**uic ſpēs ſenſibil̄ nō eſt illud
 q̄ ſentit̄. ſz magi id̄ quo ſenſy ſentit̄:
 ita ſpēs itelligibil̄ nō eſt id̄ q̄ itelligit̄:
 ſz q̄ p̄mo et p̄ncipalit̄ itelligit̄ eſt res/
 ita ſpēs itelligibil̄ eſt ſilitudo: **E**t ſub-
 dit. q̄ huānit̄ apphetat̄ ſine iōiudua-
 libꝝ cōiōibꝝ (q̄d eſt abſtrahy ip̄am) ad
 q̄d ſeq̄ itēto v̄litate) amdit̄ huāni-
 tatē ſz q̄ p̄cipit̄ ab itellectū: in quo eſt
 ſilitudo nature ſpēi: et nō iōiudualia
 p̄mi. **E**t ar. 3° dicit̄ q̄ v̄le poteſt
 q̄ſidari. **U**nō: ſz q̄ natura v̄lis cōſidat̄
 ſimul cū itētoe v̄litate. **E**t q̄ voces
 nō ſignat̄ ſpēs itelligibiles. ſz ea que
 itellecty ſibi format̄ ad iudicādū de re-
 by ext̄ioribꝝ. **E**t in p̄uo quodā ſtatu
 de v̄bo: dicit̄: **H**or nomē lapis nō ſiḡt
 ſb̄am itellecty. nec ſiat̄ ſpēm qua itel-
 lecty itelligit̄. nec ſiḡt̄ ip̄m itelligē:
 ſz ſiat̄ v̄bū itiḡ exp̄ſſo et formatū in
 aia. q̄d op̄at̄ ad aiam itellectū nō ſit̄
 id̄ quo itellecty itelligit̄. ſz ſicut̄ i quo
 itelligit̄: nā in iſto exp̄ſſo et formatū
 videt̄ nām rei et itelligit̄. **E**t ſi
 q̄dlibet̄ quō q̄e. 9. dicit̄ q̄ v̄bū ext̄iā
 nō ſiat̄ ſpēm itelligibile: ſz v̄bū cordis
 q̄d p̄ op̄ationē format̄. **C**uius ip̄ſum
 v̄bū poſſet̄ d̄i forma v̄l ſpēs itelligi

Cole an̄ rē e nā totū ſz ſe accepta: q̄m̄ ad ſua p̄m̄ eñtialia: ut hō eſt v̄le an̄ rē q̄ſidando ip̄m ut eñtial rōle et illud eſt
 m̄t̄ q̄ſidatōis: et attribuit̄ ei p̄dicata eñtialia. **H**z in re capit̄ dicit̄: **U**nō: p̄t̄ e ſep̄atū a ſub̄ et p̄ ſe ſubſiſtē: et hoc
 eſt v̄le p̄m̄: **A**lio: p̄t̄ eſt in re: et in ſuis ſuppoſit̄is: et hoc eſt p̄t̄e q̄ſidatōis: et ei attribuit̄ p̄dicata ſuppoſit̄alia: ut hō
 curit̄: **H**z v̄le p̄ rē q̄ſidat̄ a logico: et attribuit̄ ei p̄dicata itētionalia: ut hō eſt ſpēs. **E**t e nā eodē abſt̄ra a ſuis ſub̄:
 ut homo ſiat̄ ſub illa itētoe ſpēs: **C**uius ponit̄ triplex eē v̄le. ſz an̄ rem. **H**or aliq̄ thom̄ſte veriḡ vocat̄ v̄le ad rē
 v̄ ad ſuppoſit̄: it̄ḡe p̄cedit̄ et ſiuit̄ a p̄ma itelligētā in ſuppoſit̄: **A**liud e p̄ rem: **H**or veriḡ vocat̄ a re: id̄ eſt a ſuppoſit̄o
 abſt̄ra: **E**t 3^{m̄} eſt in re: et d̄i q̄ſidat̄. **E**t q̄dūz in d̄ictū ſuit̄: b̄n̄ d̄ictū eſt:

[sicut l. vi]

bilis ut sit p̄ intellectū constituta: sicut forma
artis quā intellectus aduenit dicitur quādam
spēs intelligibilis. ¶ Et in summa cōt̄ gentiles
lib. 1. p̄mo. ca. 43. dicitur. Intellectus p̄ spēm
rei formati intelligendo format in seipso
quādam intentionē rei intellecte q̄ est ratio
ip̄siqua sciat diffinitio. Et hoc q̄dē nāt̄
rū est. eo q̄ intellectus intelligit id inter
re p̄sē et absente. in quo cū intellectu p̄
magistratio dicitur. ¶ Intellectus hoc ap̄liq̄
habet q̄ etiā intelligit re sep̄atā a cōditōe
bq̄ materialibz sine quibz in natura rerū
nō existit. Et hoc nō posset ēē. nisi it̄
intentione p̄dictā formaret. Hec autē itēno
intellecta cū sit quasi cōtinua intelligibilis
op̄ationis est aliud a spē intelligi q̄ facit
intellectū in actu: quā oportet cōsiderari ut
intelligibilis op̄ationis p̄ncipiū: licet p̄trūq̄
sit rei intellecte similitudo. ¶ hoc enī q̄ spēs
intelligibilis (q̄ est forma intellectus) et intelli
gēdi p̄ncipiū est similitudo rei exterioris. sc̄p̄
q̄ intellectus intentione format illi rei similitudinem:
q̄ quale est unūq̄q̄ tale op̄atur. Et ex
hoc q̄ itēno intellecta est similitudo aliu rei:
sc̄p̄ q̄ intellectus formādo hōmōi intentionem
re illā intelligat. ¶ Verbis p̄missis
s̄c̄ Thome cōsonat id q̄d venābilis Albinus
dicit in libro de hōie ubi dicit sic. Si p̄
loquamur spēs intelligibilis nō est mat̄ia
cōsiderationis circa quā est cōsideratio: s̄ res
potius cuius est illa spēs. Et subdit. Si
nō fiat vis in hoc: tūc spēs intelligibilis
in duplicatōe cōsiderationis est spēs rei: et
spēs intellectus: s̄ rei spēs est. ut in quā
dicitur p̄ hoc q̄ est ratio rei et q̄dditas: spēs
nō intellectus. ut forma p̄fectiva potentie eiq̄.
Et deinde subdit. q̄ spēs cōsiderat̄ duobus
modis: s̄ ut ratio rei: et ut actus aīe.
Et ut ratio rei: est apud oēs idem: ut
actus nō aīe: iduuduat̄ in oibz animalibz.
Et subdit. q̄ vlt̄ est de om̄i: s̄ q̄ est ratio
vlt̄ natura cōis suoz p̄culariū: et nō
s̄ q̄ est actus aīe. Et subdit. q̄ vlt̄ s̄ q̄
est actus aīe nō est ratio rei. ratio enī

est q̄dditas rei et s̄be: spēs aut̄ intelligibilis
ē actus. ¶ Et hec v̄ba venābilis Albinus
sonat̄ tāta idemitate vlt̄ post re: cū vlt̄
an̄ re et in re: q̄ntū sonat̄ v̄ba s̄c̄i Thome:
quare nō recte iudicat̄.

¶ Et s̄c̄ Thome ponit mat̄iam esse causā
iduuduationis in materialibz substantiis.

¶ Tercia cōtrarietas quā tractat̄ ponit
est circa p̄ncipiū iduuduationis in
iduuduationis substantiis materialibz: Putat
enī it̄tati q̄ s̄c̄ Thome dicit mat̄iam nō
ēē originale iduuduationis: s̄ q̄ntitatē.

¶ Istis oppositū p̄mittit ostendit multatudo
p̄duēdoz. ¶ Ita s̄c̄ Thome circa octauā
p̄p̄em libri causaz dicit sic. Quāquā nō
sit natū ēē in mlt̄ ut ḡngit dupliciter: nō
nō mō p̄ hoc q̄ est defectū ad aliqd̄ vni
in quo est. Alio: p̄ hoc q̄ nō est natū
recipi in aliquo: et ex hoc habet iduudua
tionē. sicut mat̄ia p̄ma in rebz corporali
bz q̄ est p̄ncipiū singularitatis. Et hoc
mō est iduuduatō in substantiis sep̄atis.

¶ Et in it̄tatu de dimensioibz it̄matis.
ca. 2. in fine dicit sic. Cū enī forma re
cipit̄ in mā cōtinua p̄ intellectū dimē
sioibz: sit aliqd̄ ex nō in ḡntē s̄be et vlt̄
mū: h̄is q̄lecta rōem iduuduat̄ in s̄ba.
Et licet nō sit hic et nūc dem̄strabile: nō
s̄ dimensioibz certis et it̄atis: q̄s sc̄q̄ nāt̄
est: eo q̄ for̄ recipit̄ in mā: cū ip̄sibile
sit eā in mā recipi quā cōstituat̄ corp̄ q̄d
est s̄ba: cuius p̄a signa s̄ dimensioes ip̄se.
Et ideo d̄: q̄ mā sub it̄is dimensioibz est
causa iduuduationis: nō q̄ ille dimensioes
causat̄ iduuduationes (actus enī nō causat̄
s̄bictū): s̄ q̄ p̄ dimensioes certas dem̄strat̄
iduuduat̄ hic et nūc. sicut p̄ signū p̄p̄m
iduuduat̄ et inseparabile. ¶ Et in p̄mo sc̄p̄to
distictōe. 23. articulo p̄: sic dicit. Natura
nō d̄ cōposita ex hac mā dem̄strata de
fiatis actibz substantie in qua iduuduat̄
for̄: hec enī mā dem̄strata est sicut re
cipies mā rōem. ¶ Huc cōtrōdet̄ illud illa nām
q̄d d̄: s̄c̄ Thome in it̄tatu suo de q̄ddita

libz entia. ubi dicit sic. **N**ā nō quolibet
accepta est iduatiois p^m. s; solū mā
sūta. Et dicit māz sūta: q̄ sub deficiētiis
dimēsiōibz cōsidat. Et dicitur. **S**.
arti. 10. p māz nā iduatur: et q̄ nā
nō iduatur nisi ex corpore. Et dicitur
dicitur. 2. u. arti. p^m. **N**ature (in cōpositis)
fit additio matēis determinate: p quā nā
cōis g^ms l' dīne iduatur. Et eodē
articulo p^m p^m effiat iduatur per
aliq^d essentialē: q^d q^d in rebz cōpositis
est mā. Et in 2. scripto dicitur 3. arti.
dicit sic. **I**ncōmutabilitas in hoīe est ex
hoc q̄ mā nā sua receptibil' in mē
fidamēto: p māz deficiatur. Et eodē
articulo dicit sic. forma p^m p^m non
iduatur nisi p māz: in qua accipit esse
deficiatū: s; for q̄ nō est receptibil' nō
dignet mā deficiatū: s; in sua nā deficiat
ad esse. Et articulo. 9. **N**ā rōl' ex cor
pe recipit eē iduatur: q^d q̄ nō depe
det ex corpore: remanet iduatio etiam
destructo corpore. Et arti. 10. dicit sic.
forme iduatio nō est nisi ex mā.
Unde q̄t^r forme aggregent' s; p rema
net collectio illa cōmutabil' nō: quousq;
itelligat' p māz deficiatū. **N**ū ggnitū
hōmōi forme aggregatis: nō ggnoscit'
fortes et plato: Et deīn subdit' q̄ mā
est p^m iduatiois: et singularia iduatur
p māz. Et in 3. scripto dicitur. 2. in
fine dicit. **S**ingularē habet incōmutabi
litate p illud q^d est de rōe eig s; p māz:
q̄ est p^m difficiōis eig si diffimiat'. Et
in q^oto scripto dicitur. 12. arti. p. dicit sic.
p^m iduatiois p^m mā: s; ex dimē
sione mā habet q̄ duudat'. Deīn
in p^o pte. q^o 7. arti. 2. dicit sic. for
me q̄ s; receptibiles in mā iduatur
p māz nā nō p^t esse in alio: nū sit p^m

123
sūm. Et articulo 3. **P**incipia diffini
ctia hnt se forlit: respā mē iduatur.
Et q^o 12. arti. u. **S**ingularia ex
causis vltbz forlit' quasda foris et vtu
tes: q̄ q̄tūz adiūte quāq̄ nō idu
iduatur nisi p māz iduatur. Et deīn
subdit q̄ scia dei vfi ad singularia se exte
dit: q̄ p māz iduatur. Et q^o 25.
articulo p. dicit sic in solutioe p^m p^m.
Sba iduatur p seipam: s; aditū idu
atur p sūm q^d est sba. Et q^o 46.
arti. p. dicit sic. In rebz corporalibz: mā
est iduatiois p^m. Et q^o 49. dicit
sic. **N**ā est p^m spū in rebz mālibz:
nō q^d matia sūta (q̄ est p^m iduatur
tiois): s; mā cōis. Deīn in 3. pte/
q^o 40. arti. 2. dicit sic. **N**ā est iduatur
atiois p^m oibz formis ihētibz. **N**ā
tū hōmōi forme (q̄tū est de se) s; nate
in aliquo eē sicut in sūo ex quo aliqua
earū recipit in mā q̄ nō est in alio.
nec ipa sic exis' p^t in alio eē: diuisio
aut' sbe accidit rōe q̄tū: ut dicit p^m
phi 7. Et in q^oto disputatis de p^o.
matia nona. arti. p. dicit sic. In sba
p^m p^m māz eodē mā iduatur:
que est singularitas p^m. Et subdit.
Actū nō iduatur nisi ex suis sūis:
sola aut' sba p seipam iduatur: et
p p^m p^m. Et arti. 2. dicit sic. Sba
ex p^m p^m iduatur: et nō ex a
lio ext^mo: sicut actū ex alio sūo. Et
subdit q̄ hoc singularē iduatur p hanc
māz: et illud p illa. Et arti. 3. dicit
In rebz mālibz in q̄bz forme nō s; p^t
p se subsistētēs: s; mē ihētes: o; q̄ p^m
iduatiois sit ex mā. Et in q^oto
de spūalibz creaturis. q^o 4. dicit sic. **N**ā
est p^m iduatiois: q̄tū nō est nata
in alio recipi. Et in sūma contra

quod est. Et ita licet ut dicitur dicitur
 de argentina libro 1.º titulu 1.º cap. 1.º
 xps huana nam in se iduatur et hu-
 mana na est in xpo iduata, no in
 p hoc se qd q respicit huane ne vbu
 habeat causalitate et ifluencia me igai
 ma est ut dicitur scilicet thos qd lubeto nono
 qoe 2.º huauitas no est for pns q di-
 cat forma q iformat aliqua maz vl
 form: s dicitur forma totig in qua suppoita
 ne subsistit. Non no oportet pone q in
 xpo ypostasis in creata iformet huam-
 tate s q substt in ea. Et d dilige-
 atcededu q sicut in sacramento altaris qti-
 tas p q s b m iduata qhuat eade nuo
 stute diuina qta viceusa qdamo si de po
 absoluta vbu reliquet seu deponet nam
 huana in xpo ia iduata. tuc eade
 na nuo cofuaret iduata p suppoita
 p hoi quod sic resularet ex hoc q p
 depositione illa preter et ultra corp9 in
 xpo iduata intelligit s roem adue-
 nire corp9 prout habet additioem et mo-
 du fundamenti icotabil et irreceptibilis,
 et p conseques iduatis et suppositatis.
 Non licet corp9 acceptu coit in cois specie
 hois. et corp9 iduatu in supposito
 hois. et corp9 iduatas ipm hois suppo-
 sita constituens sint idem corp9 re hnt
 in distinctione rois eiq oia ex na rei no
 cinabil. Et sic gripit ronabiliter corpus
 corpori aduenire p modale alietate et
 rois distinctione qua habet corp9 pnt co-
 stituit spem coem et pnt constituit nam
 ut est iduata, et pnt constituit ipm
 suppoita quo est iduans.

Questio scilicet thos no discrepat a venea-
 bili Alberto circa trahoez qois an est.
Quarta coetietas qua titaty poit
 est circa qoem. An est. qua est
 mar scdm san thos no ee demirabile

nisi hypothetice: s s venabile **Alb**ar
 ee demirabile cathegorie. Sed hoc
 no est vez: ut patebit ex duedis. **Di-**
 cit scilicet thos in suma qe gentiles libo
 3.º ca. 98. Sicut se habet qstio p qd ad
 qoem qz est. ita se habet qstio qd ad qoez
 an est. Na qd p qd qrit mediu ad de-
 monstradu qz est aliqd. puta qz luna e-
 clipstat. Et sicut qstio qd est qrit mediu
 ad demrandu an est: scdm doctrina
 tradua 2.º postioz. Et sicut dicitur circa
 fine septi metaphisice. Et in 2.º
 postioz dicit q aliqua re ee possum9
 scire (abs hoc q scia9 pfecte qd est dupli-
 cit. Uno mo p hoc q aliqd agnosca9
 de eentia eig. Et aliq9 it postis: dicit sic.
 Si no posset haberi aliq alia ro rei q
 diffino ipossibile eet q re aliqua scire9
 esse. quin scire9 de ea qd est: qz ipossibile
 est q scia9 re aliqua ee nisi p aliqua
 illig rei roem. de eo em qd est nobis
 penitus ignoti: no possum9 scire si est
 aut no est. Inuenit aut aliq alia ro
 rei p diffioz. q qde vl e ro expositiua
 fctois nois. l est ro ipm rei noiate.
 alia in a diffioe qz no fiat qd est
 sicut diffinitio s forte aliqd amis. Non
 in pre p. qoe 2.º art. 2.º: noia iponit
 ab effectib9. Non demrando deu ee p
 effm: ampe possum9 pro medio qd
 fiet hoc nome deg. Et in suma cot
 gentiles libro p. ca. 12.º dicit sic. In roib9
 qbz demrat deu esse no oportz assu
 pro medio dina eentia l qdditate. s
 loco qdditaz ampit effect9 p medio
 sicut accidit in demratib9 q. et ex
 hmoi effect9 sicut ro hg nois deg. Na
 oia noia dina iponit ut ex remotioe
 dnoy effectiu ab ipo vel ex aliq habi-
 tudie dei ad suos effect9. **P**remissis
 consonat etia ipse titaty et venabilis

Alberti circa finem septimi metaphysice
Et circa 2^m postiorum: **C**irca non
reprobat Thomam dicens quod est non
esse trahibile vel demonstrabile nisi hypothe-
tica? sed hoc potest Albertus venabilis in 2°
postiorum: ibi enim dicit sic: **D**icit dicit Al-
phorabius quod an est proprie categorica trahi-
bile non potest: et ideo conditionali trahitur. **D**em-
onstratur quod Avicenna dicit quod quod an est quod
rit esse simpliciter? et primum non est trahibile
nisi per conditionale: et non per proprie cathe-
gorica. **E**t demum quasi ex seipso loquens
dicit quod per conditionale quod si est: trahitur.
Et subdit aliquibus in postiorum: **Q**uestio an
est demonstratio non trahitur? sed ex condi-
tione vel per conditionem. **E**rrat ergo tractatus iste
in assertione illius contrarie. **C**irca
in Buridano in quibus 2° postiorum quod quod
si est potest trahi de demonstratione sine petitione
principii. et hoc ex proprie hypotheticis.
vel una hypothetica et alia categorica.
Est etiam notandum circa maiorem quatuor
quoniam quod quod si est. et quod est quod trahitur enti-
tate seu esse rei: **S**ed quod quod est. et per quod
quod trahitur inesse proprietates seu passiones rei.
Unde quod an est quod trahitur entitate rei seu
esse simpliciter et in toto. et quod quod est quod trahitur rei
entitate seu esse in speciali. **D**icit quod quod est
quod trahitur inesse passionis quasi in toto. et quod
per quod quod trahitur de trahita causa inesse ipse pas-
sionis quasi in speciali. **E**t his sequitur
primo quod in diffinitione additicia et essentiali
ens non debet poni: nam quod quod est pre-
supponit ens. sicut speciale presupponit generale.
2° sequitur quod esse quod quod trahitur quod an est de ipse
rebus creatis non est esse entitatis actualis a-
parte rei. quod hoc conuenit rebus creatis con-
tingentibus. nec hoc est quod quod est presupponit:

sed est esse aptitudinale quod a quibusdam nominat
esse non prohibito.

De medio demonstrationis potissime.

Quinta contrarietas quae potest trahitur
est circa medium demonstrationis po-
tissime. **U**erum habet ipsam generalitatem ipemet
trahitur reducit ad quodammodo quadam: quae in
seis narrabitur. **P**roduit primum: ea ex
quibus potest parte ueteris sit Thomae. **P**otest
autem quod philosophus quod quatuor conditiones habere
debet definitio data de loco. **E**t una illarum
sit 3^a est quod per diffinitionem loci (ea quae uidentur
loco inesse) insint. **C**irca hanc conditionem
sit Thomae dicitur sic. quod diffinitio loci est talis quod
ex ea manifestentur proprietates loci quae insint
loco. quod diffinitio est medium in demonstratione
qua proprie auctoritas demum de seibus. **D**ebe-
t autem pensari quod an dicitur: proprietates loci debe-
t demonstrari de loco per diffinitionem loci. non autem
dicitur per diffinitionem proprietatem tum ipsius loci.
Et subdit an dicitur in libro. **S**ic enim pulcherrime
demonstrat unumquodque. **E**t 2° postiorum
sit Thomae dicitur sic. **U**idetur huiusmodi dicitur quod
diffinitio passionis sit medium in demonstratione.
Sed considerandum est quod diffinitio eius primum non
potest sine diffinitione seibus. **M**anifestum enim est quod
primum quod continet diffinitionem seibus sit primum passio-
nis: non ergo demonstratio resoluetur in prima causa
nisi accipiat ut medium demonstrationis diffinitionem
seibus. **D**icit ergo oportet passionem concludere de
seibus per diffinitionem passionis: et utique diffinitionem
passionis concludere de seibus per diffinitionem seibus.
Non in primo libro dicitur enim est quod oportet cognoscere
quod est non solum de passione sed et de seibus.
quod non oportet nisi demonstrator utitur
diffinitionem seibus demonstrando. **E**t hoc patet per ex-
emplum si uelimus de triangulo demonstrare quod habet
tres angulos equales duobus rectis. **A**mplius

pro medio q est figura hns agu
 lu intefm equale duobg in fecis sibi
 oppositis. qd est quasi diffitio passiois.
 qd itez demrae oz p diffitione sibi
 ut dicitur. ois figura in tribg lineis rns
 gnta habet agulu exiore eale duo
 bg inoibg sibi oppositis. Et ide ptz si
 veling demrare q vox acuta et gnis
 gfont. Accipiag diffioem passiois ut
 hnt dnt f q hnt pportione nuale. f
 ad hoc rursu demrandu. oz accipere
 diffioem gnis et acuti. Ra gnis vox
 est q in multo tpe nata e moue sensu.
 Acuta aut: q in modico tpe mouet.
 Modici aut ad multu est pportio nuale.
 g' voris acute et gnis est pportio nuale.
 Per refert si aliter diffiniat acutu et
 gne. oportet em q in eoz diffoe ponet
 aliqd ad gntate pntes: et sic nre cu
 gcludit in eis pportione nuale. **De**
 in sis thos circa hoc qd pho d: q me
 diu est ro pmi termi. i. maioris ex
 tremittatis. Et subiungit pho. si aut
 itez aliud mediu sit: ex reliqs rra
 bg erit. exponedo d: sit. Si oporteat
 ampe aliquod aliud mediu. hor assu
 met ex reliqs rrbg. i. ex diffoe minoris
 extremitatis. et aliaz causaz ex tn semz.
 Cu em sibi sit ca passiois. nre est q
 defitio passiois demret p diffoes sibi.
 Et hoc patet in pposito exeplo. Quia
 em luna est corpg natu sit moueri:
 nre est q obnrat certo tpe terra in
 sole et luna. **Ceterz** in 2o postioz
 venabil' Albertz dnt sic. Diffinitio pas
 siois q no dat nisi p eentiaua passiois:
 est demrabil' sit ipa passio. Est aut
 alia diffitio passiois q d: qd et p qd:
 q foilibg et eentiauibg passiois giugit
 sibi. Et aliqbg it' positio subdit. **Et**

uis sibi sit ca passiois: no tn f totu
 est causa. q aliqd passiois est ex rebg
 sui gnis causatu. sicut ens gntutu
 in gne amit. et tuc oportet agnosce
 in medio q passio sit ex ill. et sic oportz
 q diffitio passiois sit mediu. et ideo
 oportet q diffitio durat qd passiois: et p
 qd et gernat sibi qd est ca passiois:
 et tal diffitio est vox mediu demratiois.
Et postea d: q diffitio q d: qd et p qd
 passiois: est ex formalibg passiois: et
 sbo. **Ex** p dicit colligit q sis thos
 et venabilis Albertz conuenit in ho q
 pncipalitate demratina ferut ad sibi
 et eig diffoes. **Ad** uerum itatq psequur
 cordia alioie. et d: q sibi capit vno
 mo ut pfectu qd in fere p sua sbalia
 sui gnis dntaxat: **Alio** capit. ut qd
 pform existere p vntate causaz existetaz
 ordinate ipig sbalia ad actoes et pas
 sioes. **Et** pmo diffinit diffoe directa
 qdditate eig absoluta. q resultat ex
 vnione poe et actz sui gnis. **2o** diffit
 diffoe directe seu explicite p esse addita
 tnu aptitudies causales sibi exigetia
 passiois aut actiois in ordie ad qua
 diffinit tñ ipa causa. **Verbi** gra. ho
 qdditatis diffinit e aial role: **Bz** ut
 est ca huius passiois risibile: addit
 p dicit diffoi aptu ad p m ridedi. aut
 aptu ad risu. ut tal aptitudo itelligat
 causal seu oigial. et no causata p mo
 da nalis poe. **Et** postea subdit. **Du**
 plex est diffinitio passiois: s; formal:
 et malis. **1o** ma e oio induas qdditate
 abstrata: s; q p pced e subordiata gni:
2o s; malis est oio induas ee gpletu
 passiois p p m. illud imutabil' causa
 tia. **Et** pma no pt ee mediu demra
 tiois: ex quo no idiat ee thente sed

entia tñ: 2^a vō est duplex. **Una**
que accipit nomē sibi cū noīe aptitu-
dis sibi analoge. ut her/ risibile/ ē hō
risui aptū natū: **Alia** q̄ accipit diffōz
sibi cū tali aptitudie sibi finalit
proportionata. ut si dicit. risibile est
aīal rōle aptū natū ad rīdēdū. **2^a**
haz diffōnū māliū nō p̄t ēē mediū
sepedie demonstratiōis. eo q̄ mediū
nō m̄tbit q̄lōem. nec admittit debz
negatio in pressu artis. q̄ q̄libet
accidet ex dato: 2^a autē est verū
mediū: **¶** Possēt snta vōz p̄moz
ip̄iq̄ t̄tātū alit̄ exp̄mī et faalū s̄r s̄z:
Diffinitio subiecti accipit. vno. ut exp̄-
mēs absolute q̄d est siue p̄n. ip̄iq̄ sibi.
et ut sic nō est mediū demrandi: **Alio.**
capitur ut exp̄mēs q̄d ē sibi: et p̄ q̄d
ip̄iq̄ passiōis. et ut qm̄ illigē causa:
s̄z cū habitudie et gēreōe ad ip̄am
passiōē. q̄admodū Aristoteles in p̄o
physicōz cōsidat māz et fōz ut s̄r p̄n.
s̄be māl. Et in 2° physicōz cōsidat de
eisdē. ut s̄r p̄n. mobilitat. s̄z sub noīe
nature q̄ importat resp̄m seu habitū
dinē ad mobilitatē. Et qm̄ s̄b̄m habet
mltas quoda ordine passiōes tūc p̄
hōmōi habitudie s̄r quasi q̄da appa-
tio et adeq̄tio ad vna passiōē. **¶** Cū-
imo vltia dīa diffōis sibi ip̄ortat sepe
gēreōne ad p̄mā ip̄iq̄ sibi passiōē.
ut rōle ad rōinatiūū. et sensibile
ad sensitiūū. Et qm̄ ip̄a passiō cūlo-
q̄t vltimā dīam sibi. et tūc passiō
cūloquēs dīam implicat hūitudie ad
passiōē. accepta tōz passiōē. **¶** Hec
habitudo seu gēreō diffōis sibi
ad ip̄am passiōē nō est aliq̄d fōzle
essētie ip̄iq̄ passiōis. **¶** Si enī in me-

dio demtratiōis cōtineat aliq̄d forma-
le ip̄iq̄ ee n̄ie passiōis. tūc p̄misse nō
s̄r idētrabiles et imēdiate. et ecia aliq̄d
medū intrat q̄lōem. et idē denotat
ēē causa inhēntie sui ip̄iq̄: q̄ nō cōsonat
q̄dōibz potissie demtratiōis. ut enī
t̄tātū dicit: **¶** Et q̄ gēreōia quā t̄tā-
tū p̄t. nō est doctrine s̄r Thome cō-
ria. s̄ ḡformis: ideo nō est a me repel-
teda: **¶** Cōsidet studiosū an ḡsonet v̄bis
venābilis Albī Gallegatis: **¶**

De subiecto ip̄iq̄ phisice: 2^a

¶ Circa s̄b̄m ip̄iq̄ phisice siue nāl s̄r:
q̄d s̄r Thōs dicit ēē ens mobile: et ve-
nābil Albī corp̄ mobile: **¶** Et in hō
asserit cōfrietatis dēfisiōe. vltit t̄tā
v̄bis dūctius (q̄ recitabit inferiq̄:
¶ Et nūc p̄cedat p̄ q̄da v̄ba: que a
diuisis dicit in hac mātia. **¶** Dicit
Arist. 6° metaphisice phisica theorica
q̄da est: s̄ theorica est circa tale ens
q̄d est possibile moueri. **¶** Et vnde
nō meta. d̄t. Ral̄ speculat̄ entia nō
iq̄tū entia. maḡ aut̄ iq̄tū motū p̄-
cipat. **¶** Et paucis it̄posit̄ d̄t. Ral̄ am-
tia et p̄n. entia speculat̄. iq̄tū mota:
et nō iq̄tū entia. **¶** Et venābil
Albī in expōe v̄bz p̄missōz. nō mu-
tat ens mobile in corp̄ mobile. **¶** D̄t.
et Arist. 6° meta. **¶** Phisica ē circa
tale s̄b̄m in q̄ est p̄n. motū et statū
in ea: cū q̄ li circa sit nota obiecti si-
ue sibi attributiōis: patet q̄ ē cōforme
doctrine arist. dicit q̄ s̄b̄m phisice p̄m-
posset s̄b̄a nāl: **¶** Verū v̄n. Albī
in p̄n. ḡmētī libri phisicōz dicit. Cor-
p̄ nālē in vli s̄b̄m est nāl phisice. Et
licet de corp̄ (q̄d est in nā) mobile sit:

in cuius potest subiectum phisice oportet quod sibi ad
dat hoc quod dicitur mobile. Quia alia est consi-
deratio corporum in quantum huiusmodi. et alia est
consideratio mobilis: quia non in quantum corpus est sed
in quantum corpus mobile. subiectum siue est
subiectum sine naturali. ¶ Et 4. meta. dicitur. **Phisica**
constrahit ens ad corpus mobile. alia
libri huiusmodi. ad ens mobile. et hoc magis
conuenit illi quod statim subditur. ¶ Et illig
actio per se per se. per se ipse ens mobilis spe-
culatur. ¶ Et in fine sexti meta. dicitur. **Om-**
nibus in fine primi phisice. quod per se per se entis
mobilis sit bonum et malum. quia foris est per se. ¶ **Et**
uatio. ¶ **Secundum Thome in primo quodammodo libri**
phisice. dicitur. **Subiectum libri phisice. est ens mobi-**
le simpliciter. ¶ **Secundum dicitur autem corpus mobile.**
quia de mobile probatur esse corpus in isto libro.
nulla autem sententia probatur sibi subiectum: et ideo
statim in primo libro de celo et mundo
(quod sequitur ad usum) incipit de notificatione
corporum. ¶ Et in primo quodammodo libri de celo
dicitur. **Consuevit apud Latinos dici quod in**
hoc libro agit de corpore mobili ad finem
siue finem locum. ¶ Et in libro de veritate
ma. 12. quod dicitur. **Corpus mobile est**
subiectum naturali phisice. ¶ Et in primo parte quod dicitur
89. arti. primo dicitur. **Subiectum naturali est de corpore**
mobili. ¶ **Elucet ex premissis primo quod**
vnde. **Albicus non impugnatur sed conprobatur posi-**
tione quod affirmat ens mobile potest posse
subiectum phisice: nam consentit vbi. **Art. de ente**
mobili mox pallegat. Et etiam dicitur quod
phisica speculat actio per se per se ipse ens
mobilis non huiusmodi per se actio per se
etiam sit per se ipse subiectum. Dicitur etiam quod foris et
puatio sit per se per se entis mobilis. ¶ **Secundum**
elucet quod **Secundum Thome non credit asserere quod**
corpus mobile nequaquam posset potest subiectum

126.
phisice. sed quod quoniam quoniam potest ens mo-
bile. et non corpus mobile. per quodammodo sibi
actio dicitur quod dicitur (de quod dicitur in figura): quia
habet ens mobile. non autem corpus mobile.
¶ **Secundum Egidium de rhoma in quodammodo suo in**
libros phisice. dicitur. **Videatur dicitur quod ens mobile**
non sit subiectum in hac sententia. Et potest rationes
quod est vnde ipse in figura. ¶ **Secundum non reperitur**
vnde. **Albicus ponit rationem aliquam contra**
ens mobile. finaliter in Egidio de rho
subiungit. **Quia viri magne auctoritatis**
dixerunt contra: non est sit principium asse-
redum quod claudat via ad opinandum con-
tra. ¶ **Itaque per intelligentiam plenior.**
¶ **Secundum dicitur est quod Mobile ampliter**
dupliciter. vno. foris: alio. materialiter. for-
liter ampliter adhuc dupliciter. ¶ **Vno modo**
ut noiat passionem seu appetitum quod est naturalis
quodammodo ad motum appetitum. **Alio modo ut noiat**
foris rationem considerandi quod est obiectum ratio-
nis se quodammodo ad ipsum genus scibile natura-
liter acceptum sicut dicitur subiectum se habet
ad genus logicum. Et huiusmodi rationem noiat
mobile positum in subiecto ipse phisice: siue
ponatur ens mobile. siue corpus mobile:
et non noiat passionem: quia subiectum non de-
bet assignari cum inclusio passionis. **Mobile**
autem acceptum materialiter est id quod habet se
potentialiter et subiectum in respectu mobi-
litas quod est formalis ratio considerandi et
respectu mobilitatis quod est propria passio subiectum.
¶ **Deinde vltimo libro mobile (si qualibet potest**
tritu acceptum) potest adhuc sumi dupli-
cit. ¶ **Vno modo limitate per mobile per se et**
principaliter: et sit mobile non est extrinsecus
per se quod corpus. **Alio modo potest extrinsecus ad mo-**
bile per se et principaliter quod etiam ad mobi-
le secundum actum et per actum: et sit mobile est

comuniq; q; corp; imo q; sba: na ex
tendit se ad qda que no s; sba. Potente
em aut mobiles s; a suis obiectis. Eaa
pucta et forme amictes ad motu illoz
in quib; s; p; amictes s; mobiles: ~
C 2º: cosidandu q; artº in 6º phi 7º
acpiendo mobile limitate p mobili p
se et pncipalit; ondit roib; phisicis q;
nullu ipabile seu no corp; e mobile
cof opioez democriti poncas athomos
p se moueri. Et in illa artº onfuo d;
phendit et pbat iplicate q; oe mobile
est pabile siue corp; no aut ucludit
in hac pbatoe ipa q; oe corp; sit mobi
le. Na ad ista, nullu ipabile seu no
corp; est mobile. scit ista, oe mobile
est corp; s; ad illa no scit foilit ista
oe corp; est mobile. Na no scit in sili
nullu infesibile est role; q; oe sensibi
le est role, s; bn scit q; oe role e sensi
bile: Artº q; in vi. phi 7º no probat
mobile (qd est passio) de ipso corpe, s;
pbat uicusa q; ipm mobile sit corp;
siue pabile. Et licet mobile sit ac
ceptu si sumat malit; sit ide qd corp;
et acceptu foilit in corpe gutat; sed
re et uitate: no in h notoria in phica
psuppoez nec sam roem. Na demo
critu posuit no corpa p se moueri. Et
Aloia ponebat superficies rez mobilia
oe sbas ad pugt artº in pnº em libri
de alo. Et est vna qdno sibi attribu
tiois q; sit pº notu et in sua psuppoia.
Un Amicena in pnº. sue meta. d;
Sbm ois scie est res q; gredit esse. Et
ipa sua no iqrit nisi dispoes illig
sbi p no si mobile capiat extense.
tuc no psuppoit corp; q; coius e q;
corp;: Si aut mobile sumat limita

te; tuc nec corp; nec sba respn ipsiq;
mobil hnt in phica coitoez modu; siue
roem psuppositi; s; ens notorie psuppoit
mobili accepto qualituz. Et ptea scie
Thos asseit se potis dice sbm scie libri phi 7º
es ens mobile q; corp; mobile: potur
em ens mobile sbm guentiaz s; roez: ~

C 3º: cosidandu est q; male debet foili
corinde. Et ita si mobile capiat extese
tuc male qd gfit mobile ens captu
penity triseder psuppoit, s; hoc no
poit cosignificando ipm pncipalit; et
directe q; no oe ens est mobile. No em
phice s; mobiles sbe sepate, nec eazu
amictes forme. S; male qd gfit mo
bile coit acceptu est sup corp; et infra
ens supru ois triseder videlicet ens hnt
mobilitate qlituz; siue p actis siue p se.
vn illud male no est notatu vno noe: ~

Et ex hoc patet q; in hº q; d; ens mobi
le si ena mobile sumat extense. ly
ens coitit accipit q; qdo ens p se
poit: ~. Ommissu e sile cu d; aial gressi
bile aut aial bipes. Na gressibile et bi
pes no fiat aial vlt; tenu; s; male qd
fiat e aliq; inoia: existens infra
animal et supra hoiez: ~

C 4º: cosidandu est q; est ead vna alia
qdno sibi q; sbm sit qd coissimu. S;
duplicit; est coitas. Vna e coitas simpli
cis pdicatoris: Alia e coitas prim pdi
catoris et prim reductoris siue attribu
tiois: Et sic vniq; et eiqde scie pt as
signi sbm aut coe simplicit; p pdica
tioe: aut coe pti p pdicatione et
pti p attributione que admodu sbm
logice poit ens rois aut argumeta
siue syllogismq; et sbm theologie po
nt; ens oinu gnosabile p inspira
tioe: aut deg. Pariformiter sbm

phice possit poni ens mobile sumedo
mobile extense qualiter comunig est
q̄ corp̄ mobile, aut p̄t p̄t s̄m̄ phice
ens mobile accipiedo mobile limitate
p̄t s̄ rem et vitate q̄ntit̄ cū corpore
mobili. **R**ec ex isto sc̄t̄ q̄ v̄m̄g et eiq̄de
s̄c̄t̄ s̄t̄ duo diuisa s̄b̄a. nā licet cōe s̄p̄h̄
c̄t̄ p̄ p̄dicationē / et cōe p̄t̄m̄ p̄ p̄dicationē
et p̄t̄ p̄ attributionē distinguat̄. s̄i s̄ se
et absolute capiāt̄. t̄m̄ cōe s̄p̄h̄t̄ p̄
p̄dicationē p̄t̄ s̄i s̄t̄ h̄ extēsiōe ad oīa
de q̄b̄ p̄dicit̄. / et cōe p̄t̄ p̄ p̄dicationē
et p̄t̄ p̄ attributionē p̄t̄ s̄i s̄t̄ h̄ extē
siōe t̄m̄ ad ea de q̄b̄ p̄dicit̄. q̄ eā ad
ea q̄ ad ip̄m̄ h̄nt̄ reductionē / ordiēz
seu attributionē / et t̄m̄ licet diuisiō
de t̄m̄ ad eadē se extendūt / et sc̄t̄ rem
oid̄ coincidūt. **E**t p̄ h̄c̄ duplicē modū
assignat̄ s̄b̄i s̄c̄t̄ / distinguūt̄ nonnulli
in s̄c̄t̄is s̄b̄m̄ cōt̄at̄ / et p̄ncipalit̄:
Cū cōsidandū est. q̄ cū s̄c̄t̄a totalis
aph̄oz sit q̄ p̄t̄ eiq̄. s̄b̄m̄ s̄c̄t̄e totalis
debet notari latig / q̄ s̄b̄m̄ s̄c̄t̄e p̄t̄at̄.
Et sic s̄b̄m̄ libri p̄t̄. debet poni ens
mobile s̄p̄m̄ s̄p̄h̄t̄ et s̄c̄m̄ se. sed
s̄b̄m̄ totig phice est ens mobile t̄m̄ s̄p̄
t̄m̄ s̄p̄h̄t̄ et s̄c̄m̄ se q̄ eā suas p̄tes.
pari mō s̄i s̄t̄ s̄b̄m̄ libri p̄t̄ p̄t̄ s̄ylo
ḡis̄m̄ s̄p̄h̄t̄ et h̄ se acceptig: s̄i s̄b̄m̄
totig loḡic̄ p̄t̄ s̄yloḡis̄m̄ s̄p̄t̄ tam
s̄p̄h̄t̄ et s̄c̄m̄ se / q̄ eā h̄ suas
p̄tes subiectiuas et it̄ḡles. **C**ū
p̄t̄at̄ s̄b̄a inectiua q̄ p̄t̄. t̄m̄t̄at̄ ip̄e
dicit̄ sic. **I**lle doctor s̄c̄t̄ in hoc cōt̄dicit̄.
Doctori magno. suo dudū. s̄i s̄t̄ nū
meo. q̄b̄q̄da p̄suasiōib̄ s̄b̄i de mirat̄is
michi aut s̄p̄h̄t̄is. **E**t mobilitas
nō s̄t̄ de p̄ncip̄is eēntialib̄ ent̄

12A
s̄ q̄ h̄m̄oī. **E**t ens nō intrat
gen̄ nē p̄ mobilitate t̄m̄ p̄ d̄m̄ s̄b̄i
ext̄s̄c̄t̄a h̄ int̄s̄c̄t̄a: s̄ s̄c̄t̄a ph̄t̄al non
esset realit̄ distincta a s̄c̄t̄a q̄ est de ente.
Et corp̄ est p̄t̄ det̄iabile seu genus
mobilitate distinctū. (q̄d ego credo cū
doctore meo / q̄ in hac mā nō est. d̄m̄
t̄m̄ vitat̄ / sicut putat s̄c̄t̄ **Thōs**). **E**t h̄
ē manifestū ex rōib̄ p̄t̄ oppōitū iductis
q̄ meo iudicio vitate et s̄nt̄am̄ art̄
reuitabilit̄ q̄cludūt. **S**oluāt̄ q̄ s̄p̄h̄t̄
mata an̄ oppōitū multiplicata. q̄
q̄da s̄t̄ thom̄ist̄ in s̄c̄t̄: q̄da v̄o per
me ad q̄firmat̄ōes apparete v̄s̄t̄is
adierte. **E**t nullibi probat̄ mobilitas
q̄ est d̄m̄a s̄b̄al̄ corp̄is ph̄t̄ / de corpore:
h̄ mobilitas q̄ est q̄ns̄ passio. **E**t m̄
mirū q̄ hoc ignorauit s̄c̄t̄ **Thōs**. nā p̄
h̄c̄ ignorant̄ia oēs platōn̄ et nonnulli
p̄p̄athet̄n̄ fuerūt seducti ita ut pu
taret̄ s̄b̄m̄ sensibile eē s̄c̄t̄ de ḡn̄e
c̄nt̄is. et nichil est eē ens mobile
q̄d nō sit corp̄ mobile. **C**ū
v̄b̄oz v̄s̄t̄at̄ōis est obuiādu: **D**icit̄
t̄m̄t̄at̄. **I**lle doctor s̄c̄t̄. **H**er̄ ip̄a de
miratio / s̄m̄ **Thōs** nō venerat̄ s̄c̄t̄.
In caueat t̄m̄t̄at̄ ne mōt̄e t̄m̄t̄at̄: aut
os in alū ponat. **I**n hoc cōt̄dicit̄.
Jā patuit q̄ inter s̄b̄m̄ q̄d s̄c̄t̄ ponit̄ **Thōs**
et q̄d p̄t̄ ven̄ al̄b̄t̄ nō est nisi dist̄
t̄io modal̄ nec aliq̄ eoz v̄nū s̄b̄m̄
sic assignat̄: q̄ s̄p̄h̄t̄ al̄t̄oz excludat.
Et ideo nō est d̄d̄z q̄ int̄ eos h̄ hor sit
q̄d̄ d̄t̄io. **D**octori magno. **D**en̄iabil
Al̄b̄t̄ fuit doctor maḡ. **I**n
maḡ cū sit pos̄t̄ q̄d̄ nō p̄t̄
dicat̄ al̄t̄oz magnitud̄: quēct̄a nec
maiorat̄. **Q**uo **D**uo dudū. **P**ro

fecerunt plurimi / ultra illos / q̄z aliq̄n
fuerit discipuli. Erat sc̄s Thōs adhuc
iuuenis ex n̄s / et añ q̄ eet in theologia
baccalaig / ven̄! alb̄i discipulq̄. et (v̄
legēda d̄) etiā tūc sc̄s thōs mlt̄a que
m̄gr̄ nō dixat / repetēdo suppleuit. ita
q̄ fert̄ tūc ven̄! Albertū dixisse / per
sp̄m̄ p̄phetie / Nos vocat̄ istud bonū mutū:
s̄ sed ip̄e adhuc / tale dabit in doctrina mu-
giti: q̄ in toto mūdo sonabit. Et postea
fact̄ baccalaig pariseig / cū cepisset legē-
do effūdē q̄ naturamitate delibauit oc-
cultū: deo tāta ei r̄fidit sc̄am / et in
labris eig tāta d̄init̄ est effusa doctrina:
vt oēs etiā vidēt̄ m̄gr̄os exadē: et etate
adhuc iuuenis / p̄mouebat̄ ad magis-
t̄iā theologie. Patet ergo q̄ p̄t̄ ven̄!
Alb̄i et ceteros hoīes istructores: habu-
it duos doctores alios: s̄z excellēs nātē
igeniā: et d̄ine illustrationis radiū gra-
tū / tūcū. **D**icit nūc meo. Hic est
nimis par similitudo. **Q**uibusdā p̄sua-
sioibq̄. erat. Errat̄ t̄t̄at̄a penit̄a. q̄ sc̄s
Thōs nō reperit. ponē aliā rōez q̄ illā v-
nitā p̄libatā / de qua t̄t̄at̄a nō facit
m̄tionē. **E**t mobilitas nō fluit de
essentialibq̄ p̄n̄is entis s̄ q̄ h̄mōi. Rec-
hor / aliquo mō sc̄s Thōs dicit. s̄
q̄formit̄ sentit̄ ven̄! Alberto ponenti
q̄ mobilitas passio fluit ex p̄n̄is p̄n-
cip̄is entis mobil̄. Dicit etiā q̄ meta-
ph̄a p̄n̄is entis mobilis speculat̄: Et in
fine p̄m̄ p̄h̄i 7. q̄ p̄n̄is entis mobil̄
s̄ forma et p̄uatiō. **E**t ens nō in-
trat̄ gen̄ nē p̄ mobilitate t̄p̄ p̄ d̄iam
ei / m̄sc̄a ex / s̄ ex m̄sc̄a. **S**c̄a
p̄h̄icat̄ nō eet realis distincta a sc̄a q̄ est
de ente: nō valet q̄ntia: q̄ sc̄a de ḡn̄e.

alia est a sc̄a de sp̄e. **Q**uā de sc̄a ē meta-
ph̄ica. et de corpore est p̄h̄ica aut mathe-
matica. et t̄i corp̄ nō cōtrahit sc̄am p̄
d̄iam extēsiōis. **I**nt̄ alia est sc̄a de aīali
vt aīal est. et alia de hoīe vt homo est.
Et corp̄ est p̄m̄ det̄abile / seu gen̄
mobilitate distinctū. **P**atet q̄ hoc nullaten̄
est verū. si mobile capiat̄ extēsiōem: quia
tūc ē aliq̄d mobile quod nō est corp̄: s̄
si mobile sumat̄ limitate. tūc mobile
nō respōndit corp̄is s̄ respōndit entis hab̄
cōdinōez / modū p̄petate / seu rōem det̄a-
tiōis obiectal̄ cui quērit̄ p̄supponē suū
det̄abile / q̄tingit̄ s̄b̄m̄ sc̄a sit p̄. nota / et
in sc̄a p̄supponit̄. **Q**uā ḡ in sc̄a nāt̄i cor-
p̄s ondit̄ de mobili: ideo in ip̄a assignat̄
s̄b̄i p̄h̄icā maḡ quēment̄ et p̄e / det̄a-
bile ip̄a mobil̄ p̄t̄ ens q̄ corp̄. **I**n
im̄ia v̄t̄at̄ sicut̄ putauit sc̄s Thōs. **N**e q̄
est v̄sile / sc̄m̄ thōz hoc putasse. **D**e
t̄t̄am̄ Aristotilis / q̄cludit̄. Est in op-
positū q̄ v̄ba ar̄. p̄allegata oīo s̄t̄ q̄for-
mā p̄sitiōis / qua ens mobile p̄t̄ur
s̄b̄m̄. **S**ophisma **D**oluit̄ s̄z sophis-
mata r̄. **H**oc sc̄m̄ Thomā nō ḡernit̄.
q̄ ille nō s̄t̄ rōes sc̄i Thomē p̄ente mobi-
li: sicut̄ nec rōes q̄s p̄t̄ t̄t̄at̄a p̄o cor-
pore mobili / s̄t̄ ven̄! Alb̄i. **I**gnora-
uit. **H**ic / t̄t̄at̄a pandit̄: q̄ rōem sc̄i tho-
mē / nō iuxta eig m̄ntē r̄cllexit̄: q̄
illa nō p̄t̄ndit̄ q̄ in sexto p̄h̄i 7. p̄bet̄
oē corp̄ eē mobile: s̄ oē mobile eē corp̄
vt declāat̄ est.

De inchoatōe for̄z s̄b̄aliū in mā:
Septima cōt̄etate p̄t̄ t̄t̄at̄a c̄r̄m̄
hoc / An mā p̄h̄ica añq̄ sub̄n̄at̄
motū: p̄h̄beat̄ apud se habitū cōfusu
oīm for̄z: ex ea p̄ motū educibilū:
Et det̄iando dicit q̄ In mā p̄esūt

forme sub vmbroso et poli et ipso esse. qd p ista natura agens gnans ad pfectoz deducit. **Et nichilominus ipemet titatq finalit valde reprehendit et confudit illa confusu habitu: que in ipso ponit. et dicit sic.** **Hec e detiatio s mēte Boetii** **Philosophi** et **Doctois magni** illos in hac pte insequēt. qntu ad sensu pparheticoz qz **Ar.** eāt caput et pnceps: nō aut qntu ad vitate fidei. **Nō aut fauet sane doct ne q agēs sōm sub deo pducat sbam forme.** aut q illa oriāt ex mā sicut ex sua radice: aut q ipa pfi creēt a deo et pfi forme postig a nā. **Et quo sba est ens p se. for qdē sba in actuseu acty p se v oīs aut acty p se fluit ab actu ase pfi. qual est deo solg. Ergo nec pōt aliqd pullulare l surge ad actū essendi ex aliquo qd in se nō est in actu qlis est mā. nec pōt nā agēs p vitute admittē et nō p cōtia sua causare totū vl pte sbe. quimo illig est agē sba. cuiq vitū agēdi ē sba. puta solig deo pmi seu dei.** **Hec sū vba titatq q sonat q sit aliq vitas phie que obuiat vitati fidei catho lica.** **Cōt qd d: ar. p. ethicoz.** **Verō qdē oīa qsonat ex nīa: falso aut cito dis sonat vox.** **Ret pmissa itē hōi ven.** **Albi sū cōformia.** **Qui circa distic tionez pma scdi sntaz d: Prostri doctores hnt duas vias: s; q oēs forme creant: et q acty creatōis cōpleat oēm nē motū: et q nā nō agit nisi pāndo māz. Et her opio a pauis defendit: 2. q de g opat in nā. et cū ipa: in hoc q non est sepāta us ab ope nē. ut ipsa e agat in pte vna. et natura in alia. Et her est via pbabilior: et puto q est vera.** **Scin soluedo argumētū d: sic**

Actus ut actus nō facit sbam. s; s q e ppetas nāl elsi. quicta vitut celesti et foitue vitut in semie. bñ facit forma sbale: trismutatio māz ex qua educit. **Et sibiūgit. Autoitates in oppositu adducte nō trādūt ondē. nisi q deus pncipalit agit v quo subtrahēte sua actioem: nullū sōoz agēt. l pmanēt in eē.** **Et in libro de hoie. qdē 2. articulo 2. sic d: Actus nō facit effectue sbam illā qdē actus. s; nichil pbi bz trismutae māz ipm actus. ut educat de mā for sbe q nō est. Et qūitates elcā res mltā pnt. qn eis quūgūē vitutes stel laz. et vitutes aīe: q nō pnt p se solas.** **Et qdē 6. arti. vltio d: Dicit q forme sbales sū a qūitates pms agēbz. et q calidū nō hnt agit vitute calidi ig nei: s; vitute calidi celi. et vitute aīe.** **Capiteā processy titatq insinuat q veni.** **Albi studiose se conet asserere modū quedā satis extremū. extneū ityoationis forz sbalū in mā: et q scō thōs penitq profarbat vocabulū in ityoationis: qd. p dūo cōt pmi.** **Al lud qd pōit vnt. Albi in libro de qtuor coequis. qdē 2. ibi sic d: Nā q est sbi gnātōis et corruptiois et pmi. sic hoc nō quo sūū sbi pōt eē pncipiū: s; plex est nō hnt cōpoez. nisi hnt ordis ad form suā: s; sba mē. Et hnt ordo dēt ab ea. sicut pō ab eo qd est in pō. Et ē ipfectio ipig et de pē dētia ad form. Et ideo nō d: ens s; plex. s; qd: ita q s; q nō habet cōpoeē in aliquo qd (aliquā) q l ut sit s; plex res. qz nō est absoluta res: s; a qua sumēda est ityoatio rei. que est for. et est s; vitate ordo ad formā: q ordo mediū est int ens et nō ens.**

V Et subdit qd mā seipā ē pncipiū
desiderii: desiderū em̄ nichil aliud ē
nisi p̄uatio forme: cū pō habedi eā.
q̄ pō est ipā mā. Ipā em̄ entitas mē
ē sibi subnabilitas forme. q̄ subnā-
bilitas ē pō et desiderū siue appetitū;
et nō dīr ab ea s̄ rōem iā dictā. Et
si q̄rat: uty illa rō aliqd ponat. Dīc-
dū qd s̄dm rē (q̄ sepliat sūt res) nichil
pōit sup sibi. Et h̄: cōtingit ideo qd nō
est rō rei s̄ p̄uatio rei. et p̄uatio nichil
reliq̄t: nisi sibi cū ordie et aptitudie
ad form̄. **W** Anselmū. Orbis n̄
maḡ pōit in oculo q̄ in lapide: nisi
qd in oculo: reliq̄t p̄ā sibi habitus:.
V Dem subdit. qd silitudo mē ad for̄
nō pōit nisi ordine cū negatōe con-
trarii: sūt qd nō appetit cōtrariū. **V** Et
subiūgit. **M**ā p̄ in rōe mē: nō pōt
abstrahi in rōe p̄e: s̄dm seipam em̄
sibi est: et rō p̄e et rō sibi in ipā mā
idem sūt. Et sic mā ipā habet form̄ quāda
rōis. eo qd p̄uatio nō est absoluta res: s̄
ordo ad rē que est for̄. **H**ec aut̄ rō ordie ē
for̄ s̄dm qd. Et hoc est qd dī: p̄s qd p̄m̄
s̄ nūm s̄ duo: rōe aut̄ s̄ tria. **M**ā em̄
s̄ est vna nūo: s̄ giūta p̄uatio et p̄e:
est duo s̄dm esse. Et hoc for̄ rōis nō dī-
minuit s̄plūritate mē s̄dm rē. Et in ac-
q̄sitōe forme: destruit p̄uatio eigde forme:
et adhet ei alia p̄uatio. **C**huic cōsonat
s̄s Thōs in libro de p̄o. mā q̄. q̄e p̄.
dīcās: qd appetitū forme: nō est aliq̄ actio
mē: s̄ qda habitudo mē ad form̄. **S**̄ q̄
est in p̄o ad ipam: ut cōmetator expōit
in p̄o p̄h̄. **V** **A**tea ven̄. **A**lbi in p̄o
pte circa p̄mos duos libros s̄nā. **Q**uā
aliq̄ noiant de mirabili sc̄a dei. qd plo-
gū illig s̄me est. **M**irabil̄ sc̄a ē sc̄a tua

ex me rē) ibi circa distictioez tercia dicit
qd p̄me iformitates p̄ p̄me forme ichoatoez
in ipā: modū est depedēte ad oēm form̄.
Et qd cū nō in spē detiaret: si nichil
habēt illoz q̄ inchoat visu q̄ s̄ aptitudo
ad visu. Et allegādo b̄m Augustinū dī
qd capacitās for̄: nōnulla for̄ est. **V** Et
in de hoīe: q̄e 22. dī. qd mā p̄ seipam est
susceptibil̄ for̄. **V** Et q̄e cā. dīnoz noīz
dī: **M**ā habet desiderū forme p̄ p̄uatioē:
q̄ nichil addit sup māz. s̄ relm̄q̄t ipam
susceptibilitate forme: q̄ si tollēt a mā nō
habēt altiq̄ desiderū. Et qd gnatio ē t̄ning
motū altitōis: q̄ est s̄ d̄tia. Et qd nō est
ddz qd eētia forme sūt in mā. qd p̄ hoc h̄c
ret̄ qd eēt ibi simpliat. Et qd gn̄a: est de
nō s̄bō in s̄bni. Et qd desiderū est resp̄ū
eig qd nō habet: p̄ qd dī: mā desiderare
form̄. Et qd mā nō habet causalitatem
resp̄ū forme: s̄ t̄m resp̄ū opōit: qd q̄e
aliq̄ ab ipā recipit. **V** Et in p̄o s̄ma
ubi q̄it de hoc noīe creator dī qd inchoatio for̄
nō est nisi splendor plusstrās totā māz.
Et in cōmeto de causis lib. 2o. cā. 3o. dī:
qd resp̄edētia p̄me cause et itelligētiarū
et aīe nobil̄ detiata ad hoc v̄l ad illud
genū l̄ sp̄em est ichoatio illig l̄ illig gn̄s:
V Dem deducit qd s̄s Thōs nō p̄scribat
penitū positioez for̄ ichoatiois. **V** **M**ā dī
2o sc̄pto distict. d. arti. 2o. qd p̄ma icho-
atio for̄ in mā (s̄ qd in ea dīcūt eē abi-
litates q̄dā ad for̄) est ab ope creatoris:
s̄ eductio earū in actu est p̄ v̄tute agētū
nāliū detiator. **V** Et distictioē. 12. circa
finē dīcīt. **O**is p̄uatio (q̄tū ad illud qd p̄
nomē h̄c) est nō ens. **S**̄ t̄m oportet
qd aliq̄ supponat. qd p̄uatio est nega-
tio in s̄bō (ut in q̄ metaphis̄e dīcitur).
v̄n pōit s̄bni: et abilitas eig ad r̄ceptōez

forme q̄ p̄uat. ¶ Et in p̄o pte / q̄oē. b̄i.
rōibz itellectu diuini / for̄z seia s̄t rebz
creatis r̄dita: ut p̄ motū in actu edua
possit. ¶ Et q̄oē. b̄i. art. 3. d̄. Cū for̄z
substācial recipit ip̄se s̄ r̄choationē qua
dā / q̄ltas q̄n̄s manet aliq̄dū / s̄ nō sp̄.
sicut patet in aq̄ celestia q̄ redit ad sua
matiam nam. ¶ Et 2. p̄h̄. d̄. In
choatio forme / cū nō sit actū / s̄ aptitudo q̄
dā ad actū: nō p̄t eē p̄m̄ artium. ¶ Et
p̄mo s̄p̄to / d̄st̄ctōē 3. art. 3. d̄. S̄ p̄
p̄m̄ passiuā itelligat̄ relatio mē ad for̄z:
tūc mā nō est p̄o. ¶ Et in p̄o pte / q̄oē.
iii. art. 2. allegado b̄m̄ Augustinū
d̄. q̄ Omnia q̄dā sem̄ta in istis corpo
reis mūdi huius elemētis latent: et q̄ s̄t
matres ḡude s̄t sc̄bz / s̄t ip̄e mūdoz q̄
nūq̄ est causis nascētū: ~

Ex p̄missis p̄t capi q̄ cordia s̄t Thome
et ven̄. Alberti / p̄ hoc q̄ uterq̄ d̄m̄tur
ponē for̄z s̄bales ex mā educabiles in
ip̄a mā m̄choatas eē / et in ea p̄existē:
nō q̄dē uniuocē s̄ analogice. Nō enī
p̄sūt forme s̄bales in mā s̄t eedē n̄uo
sicut calor intens̄ p̄st in s̄bō remisse
calido. Nec p̄sūt forme s̄bales in mā s̄t
eedē in sp̄e / sicut for̄z eā genitū p̄st eā
gnāte: s̄ s̄bales forme in mā p̄sunt
analogice. R̄a ip̄a s̄ba matie habet p̄
portioē / ordiēz / et analogiā n̄ale ad
for̄z ex ea educabiles. Et insup in ip̄is d̄st̄
p̄oibz matie / p̄sūt forme v̄tuali analo
gia / et q̄dā r̄strāli efficacīa: q̄d enī est
in alio / est in eo ad modū eig in q̄ est.
Nō sicut ip̄e s̄bales forme / analogice
em̄nēt et effectiua v̄tute p̄sūt in ce
lestibz motoribz et corpibz / sicut in mā
forme p̄sūt om̄bent potēciali suscepti
bilitate / et rōē d̄sponū q̄dā r̄strāli

et effectiua et v̄tute. ut autē vegetatiue
et sensitue p̄sūt in semibz aut in ouis.
Et nichilominz forme s̄bales diu p̄nt
fluē s̄z analogice in ip̄a altatiōē gnā
tior p̄uie ā. Ret enī gnatio s̄dm̄ se est
mutatio momentanea ut habet p̄mo
p̄h̄oz: et e de nō s̄bō in s̄bō ut habet
nō p̄h̄oz: Nō ven̄. Alberti d̄m̄t in
p̄dicamēt̄ for̄z s̄bal in gnatiōē d̄. eē in
surressione: nō gr̄a sui: s̄ gr̄a suarū
qualitatu. ¶ Et est adūcedū q̄ nō est
ming nimis r̄sistēdū illi s̄ilitudī / qua
solet d̄m̄t q̄ sicut sp̄es s̄t r̄choate logice
in p̄tate gn̄is logici: ita s̄bales forme
s̄t m̄choate phisice in ip̄a p̄o gn̄is phisicū:
Est enī in hac s̄ilitudī / m̄ltū d̄st̄ctū
d̄m̄t seu d̄st̄ctū. S̄ng enī logici
realit̄ idēficat̄ cū q̄libz suaz sp̄erū:
nō autē ḡng phisicū idēficat̄ cū s̄balibz
formis: Et p̄tā licet rōle educat̄ logice
de p̄tate aialis q̄d est ḡng logici: eēt
enī absur-dū d̄m̄t q̄ rōle educeret̄ phisice de
p̄o ip̄is mē q̄ est ḡng phisicū. Ad̄formis
licet in substāciis sep̄atis / in corpibz celesti
bz / et artificialibz / sp̄es et d̄m̄t educat̄
de p̄tate gn̄is logici: nō enī in illis forme
educat̄ de p̄o ip̄is q̄d est aut mē: ~mal: ~

Q̄ mā sit p̄s eēntial q̄d d̄ctat̄ s̄be
Q̄stua cōf̄rietate p̄oit r̄ctat̄ circa
hoc. Nōt̄ d̄st̄ct̄ phisice s̄t māles /
ex mā et for̄z itēḡte. v. Nōt̄ mā sit p̄s
eēntial q̄d d̄ctat̄ n̄alis: ¶ Est s̄ctētia
s̄t Thome / q̄ q̄d d̄ctat̄ n̄a / siue eēntia /
m̄al s̄be. cōprehēdat int̄sere matiam.
nō q̄dē v̄ltima s̄ḡta / aut r̄dualiter
acceptū: s̄ forme sp̄e s̄ic p̄portionalit̄:
¶ Assēt r̄ctat̄ q̄ huius s̄ntē s̄t cōf̄rig
ven̄. Alberti: ¶ S̄ q̄ sit illi cōf̄ormis:
dephēdit̄ ex eigdē v̄bis subūgendis /

V Dicit in de hoie qoe. 22. art. 2. **R**atio duplex est, scilicet subiecta motui: et substans
vlt. **R**atio autem que est subiecta motui, a
non est illud quod est res, et est in potestate ad for-
(que est pars rei) et non totum esse: et per hoc non
potest de re. natura. **R**atio autem que sub-
stat vlt. est id quod est res, quia ipsa est hoc par-
ticulare demeritum, et for sua est for totius
et non part. et per hoc potest de tota re.
Et appedita illius rei sunt proprietates et om-
nia contrahentia et indiuidua ipsam for-
totius que est vlt. sup. magis que est particulare.
Et tunc dicitur quod intellectus abstrahit a materia: in-
telligit de materia que est vlt. quod patet. **H**oies
enim non abstrahit intellectus, nisi ab hoc
hoie et ab illo, et non abstrahit animam
ab hoie, nec abstrahit hoiem a semite
et a corpore hois. Et sicut abstrahit age-
tu ab hoc aegelo et ab illo. Et sicut animam
ab hac anima et ab illa: et sic de aliis.
Et subdit quod dicitur de reposita. **R**atio licet
sint quatuor materie que est sibi motus in
roie sua distincta, tamen sunt separata a materia,
que est particulare. **N**on enim considerat hec
caro l' illa caro: sed caro in cor. **D**em
subdit. **E**st ratio materie in cor: qua abstrahit
intellectus ab hac materia et illa. **E**t
circa 2. distinctio terminum sententiarum dicitur. **I**n christo
est compositio ex anima et corpore, et ad hanc
sententiam for totius totius que est homo vlt. hu-
manitas: si licet abstrahit loquendo de ipsa: et
ipsa est spes in hoc indiuiduo singulari.
Est enim duplex for: scilicet forma me: siue
potestas siue potentie: et hec for est sibi
generatio in natura et est pars rei non potest
bil de re ipsa: et tal for est anima in hoie.
Alia est for que est ratio rei: et totum esse h
roies, et hec est consequens compositum forme
natura, et potest natura que est materia: et talis for
habuit christus. **E**t distinctio. 2. dicitur. **I**llud

quod christus in assumptione assumpsit spiritum et per se
est natura humana materialiter accepta. 1. in p
tibus que sunt materiales ad formam totius, hoc est ad
esse hois in ipso. **E**t subdit quod corpus et anima
intelligunt per naturam humanam, et ideo abe-
~~guntur~~ **h**ereticos quibus in intellectu na-
ture humane qua assumpsit christus. **E**t etiam
potest dici quod assumpsit essentiam humanam. **E**t quod
humana natura in christo dicitur for ab actu forme
qui est dare esse h naturam, vlt. vlt. dicitur
quod ipse est homo. **E**t quod quatuor illud ex cor-
pore et anima non est singulare per se, nec
distinctum per se: sed quatuor alii in singula-
ritate alii, et distinctio personale. **E**t
dist. 2. dicitur. **R**atio humana in christo dicitur vlt.
in anima per quem etiam anima proprietate adda.
Et in libro de hoie. qoe. 3. dicitur. **A**nima non
est spes in natura: sed per spes. **E**t subdit. **S**i
quid dicitur ut spes, sit ipse sicut et vane: quod
spes non est. licet quodam alii dicitur. **E**t si
alii dicitur quod sit spes, non loquitur ad salu-
dine eorum que sunt spes per se essentia. **E**t patet
quod anima non est h huius modum, et ideo talis
miser de anima error est: etiam si loquitur loquendo
mur de ipsa. **E**t in 2. parte sue sume
dicitur, relatum essentiali compositum compositum ex for-
et materia. **E**t philosophus dicit quod relatum sit simplex
intelligit quod non est ex contrariis siue elementis.
Et subdit quod relatum h roies resoluunt in pres-
entia: que sunt materia et for. **E**t in de quatuor
or roequis. qoe. 3. dicitur. **C**elum est compositum ex
materia et for. **E**t illud quod dicitur in libro de sba
orbis quod celum non est ex materia et for, intelligit
de materia que proprie est materia, scilicet que est in potestate ad esse:
et for que accipit per transmutationes sibi. **E**t
in 2. parte sue sume distinctio 2. dicitur.
Philosophus dicit in primo reli. **C**um dico celum dico
formam, et cum dico hoc celum, dico formam in
hac materia. **P**er formam intelliges naturam compositam
est for totius potestabil de toto que vlt. natura

pat. Et p formā in hac mā intelliges
incomabile suppositū substas nē cōi. Et
in de hoīe. qōe. 22. d. Cōpōitū ex mā
et fōi ptes sue eēntie nō habet cōpōsitās.
sz māz et fōz.

C Ex pmissis colligitur p^o q^o sicut se h^o
huāna natura in socrate iduudata/
q^o supra gēntie est vlt in re. ita se ha-
bet huāna nā in xpo iduudata. nisi
q^o in socrate est iduudata p^o ipū suppo-
sitū: in xpo aut p^o suppositū nō p^o p^o.
Vn^o vltiq^o d^o libro 4° t^o t^o p^o ca^o 11°
q^o xpo huāna nām in se iduudat: et
q^o huāna nā est in xpo iduudata. **Z^o** col-
ligit^o q^o et h^o mēte ven^o Albi. In aliquo
inire q^o hēdit sba mē q^o tū ex hoc ipō
nō est p^o se iduudū aut p^o se singulare:
patet de huānitate xpi et de corpore co-
lesti. **Q^o** d^o ipē t^o t^o q^o ipā q^o d^o d^o
sbe māi nō cōstituit ex ipā mā / s^o ex eē
fōi fōi q^o d^o est in mā. Et q^o sba mē
e de integritate suppositi: q^o h^o aut fōi
pōe p^o t^o ad vitatē eēntie. **Cōt^o** hoc
est q^o tale eē cōfūsa fōie formabile ne-
q^o habet lōm in hoīs eēntia seu q^o d^o
tate: nā rōl aīa p^o itreatōz est pro-
ducta: et nō p^o eēst cōfūse seu fōi l^oter
formabilis in mā. **R^o** et eā habet lōm
t^o q^o d^o d^o tates seu eēntias rēloz: q^o n^o
q^o rēat forme s^o suis maternis. **R^o** q^o q^o n^oet
mā alit^o in hoīs et rēloz q^o d^o d^o t^o q^o
s^o spām eīz: et p^o q^o sba mē nō rō:
nabilis excludit a q^o d^o d^o t^o q^o aliarū
māiū sba. **E^o** itē Passiones p^o
fluūt ex p^o p^o nō rōiudū. s^o aut ex
p^o p^o nō analogi aut g^o n^o aut sp^o n^o
s^o q^o n^o t^o mobilitas / i^o m^o t^o / locabilitas
corruptibilitas / sensibilitas / r^o d^o d^o t^o /

et q^o d^o alie p^o tates sbe māis nō fluūt
a fōi t^o / s^o etiā a mā: q^o t^o ipā mā
nō solū est p^o n^o iduudū / s^o eā q^o d^o d^o t^o
et sp^o n^o. Et sic vificat q^o illud q^o d^o est
p^o q^o d^o passiois / est q^o d^o sbe. **Q^o** t^o d^o d^o
p^o q^o fōi et mā s^o p^o p^o n^o g^o t^o t^o t^o
sbe māis. hoc aut nō quemēt accipit^o
tū de singulāi māi sba (q^o de illa nō
itromittit se s^o t^o / intelligit^o q^o saltē de
sba māi accepta s^o sp^o n^o. **E^o** d^o p^o q^o
n^o meta^o q^o homo et equus s^o s^o t^o totū
q^o d^o d^o ex har mā / et har rōe ut vlt^o / vlt^o
singulare vō ex vltā mā / socrates iā
est. **C^o** Et est cōsidandū q^o in diffōe
forme aīntal / s^o m^o pōit^o ut additame-
tū altig g^o n^o p^o d^o d^o t^o t^o. **E^o** in diffōe
sbal forme p^o t^o mā pōit^o ut additame-
tū eīde g^o n^o. **S^o** in diffōe sp^o n^o seu for-
me totig suppositi māi pōit^o mā sp^o n^o
re forme p^o t^o p^o t^o n^o ut addi-
tame^o t^o / s^o ut cōmp^o n^o p^o t^o it^o t^o cō-
stitutois. **H^o** ipā et mā p^o analogiā ad
formā p^o t^o t^o g^o n^o t^o est cōp^o n^o p^o t^o sp^o n^o
et forme totig q^o d^o fōi totig aut it^o t^o t^o
q^o ipā est totū: aut q^o d^o d^o t^o t^o / q^o d^o
ipā est fōi iduudū q^o d^o est totū. **Q^o** t^o d^o
cōsidandū q^o diffōe hō p^o aīal rōle / et
t^o p^o t^o māz: nā aīal nōiat q^o p^o t^o ex
aīa sensitīa / et corpe aīali s^o. **E^o** rōnale
nōiat cōpōitū ex aīa rōli / et corpe huā-
no. **E^o** ideo d^o d^o t^o diffōe illa diffōe
qua d^o d^o t^o homo est q^o d^o d^o cōpōitū ex aīa
rōli et huāno corpore / cōincidit re: s^o
ab ea d^o d^o t^o modalit^o et rōe. **R^o**
p^o explicat gēn^o et d^o t^o q^o d^o d^o t^o
s^o d^o rōem: et t^o p^o t^o form^o et mat^o q^o
que d^o d^o t^o r^o d^o t^o / **Z^o** vō diffōe
t^o vōice ūsa explicat r^o d^o t^o d^o t^o /

q^o diffōe

et implicat distincta secundum rationes:~

¶ Quod sancti Thomas et venerabilis Albertus concordant circa aiationem celorum:~

¶ Quia contraiectate tractatus potest circa hoc. **¶** Sed celum sit corpus physicum et aiatum. **¶** Et dicit tractatus quod in isto differat fides catholica et secta philosophorum. **¶** Unde potest philosophiam autem contra aiationem celum obviare fides catholica:~ **¶** Et contra habet ipsius tractatus assertionem: concordat sancti Thomas et venerabilis Albertus, ut patet ex dictis:~

¶ Quod dicit sancti Thomas per primum articulum quod est quod corpora celestia non sunt aiatata eo modo quod platea et aialia: sed equore. **¶** Unde platonici ponentes esse aias corporibus mundi: non ponunt nisi per contactum utitur sunt motor mobili. **¶** Et sic per hoc quod plato potest corpora celestia aiatata: nichil aliud dat intelligi: quod quod sube spuales unius corporibus celestibus/ ut motores mobilibus:~ **¶** Unde non ponentes ea aiatata esse/ et ponentes ea non aiatata:

quia et nulla divina invenit in re: sed voce tantum:~ **¶** Et idem potest sancti Thomas in quibus de spualibus creaturis. **¶** Et in 2° scripto dist. 14. dicitur: Probabile est dicere quod aliquis intellectus creatus sit motor primus celi proximus. **¶** In solus principalis/ ad 3^m sive. **¶** 1. 3^e quod. **¶** Unde possunt dicere superiores angelos (quod habent fortis magis vias esse motores separatos et remotos: angelos autem inferiores (quod habent fortis magis particulatas) esse motores primos. **¶** Unde Averroës dicit. quod intelligentie apud philosophos sunt: quod in lege vocantur angeli superiores/ ut cherubim et seraphim: autem vero orbium: dicuntur inferiores angeli quod dicuntur angeli inferiori:

¶ Omnis in forma in de quibus conuenit quod est/ ar. 22. dicitur venerabilis Albertus. **¶** Intelligentie dicuntur autem orbium non uniuerse autem intelligentie hominum. **¶** Et illa est sententia philosophorum ut patet ex dictis eorum:~ **¶** Et subdit philosophus non contradicunt sententiis negativis celum aiam

habere: nisi noie solam:~ **¶** Et subdit. non est contrarium fidei catholice quosdam angelos iuuare naturam in mouendo et gubernando celorum spheras: quos angelos mouentes siue intelligentias/ philosophus dicit aias:~ **¶** Et deinde subdit. **¶** Et ita patet quod non est contradictio inter eos. **¶** Et inde de hoc quod per ar. 21. dicitur. **¶** Si facti hic contradictio dicitur philosophorum: non est contradictio in re: sed noie tantum. **¶** Non est enim contra factos nec contra fide catholica/ aliquos angelos deo subseruire in hoc quod mouent spheras ad generationem et corruptionem inferiorum:~ **¶** Et autem intelligentia pura moueat motores spherarum/ influetio bonitates: et illi moti moueant vltima ad nature productionem rerum: per se septima prope libri causarum. **¶** hec ille:~

¶ Est preterea considerandum. quod quemadmodum theologi ponunt quosdam celestes spiritus habentes eminentiore supernale contemplationem dei et deo assistentes: alios autem ponunt qui habentes inferiore supernale generationem dei/ mittunt ad homines ut eos moueant ad gratuita: pari modo philosophus ponunt quosdam spiritus superiores habentes eminentiore nature speculationem dei/ quas vocant intelligentias: alias autem quod habentes inferiore nature speculationem dei/ sunt deputati ad mouendum celestes orbis/ ut causent natura:~

¶ Qualiter in mixto sunt elementorum substantiales forme:~

¶ Circa hoc. **¶** An in mixto cocant elementa (sunt si eorum fortis quod si eorum materia) salua:~ **¶** Et contra hoc non contradicunt sancti Thomas et venerabilis Albertus: quod colligitur ex dictis:~ **¶** Unde contra illud philosophus in primo de generatione. **¶** Neque manet ignis actu/ neque corruptum. **¶** Neque aliter in abo: saluat vna eorum dicit sancti Thomas. **¶** oportet diuenire modum quo et vna mixtionis saluet: et sunt elementa

no totalit' corrupat: sed aliq' in mixto remaneat. ¶ Et subdit. Remissio excellens eltoz: constituit qda qualitas media. q est p'ia q'itas mixta. differes in diuisis: s'c'm diuisa mixtois p'porione. Et hec q'oe qualitas e' dispo sitio p'ia ad forma' corpus mixti: sicut q'itas simplex ad forma' corpus sim plicis. Dicit igit' extrema d'ueniut' in medio qd' p'cipat natura' p'rius: sic ena' q'itates simpliciu' d'ueniut' in p'ia q'itate corpus mixti. Qualitas ac corpus simplicis est aliud a fo' ip' sig. agit t'n in forme substantiali' talio quin calor calefacet t'n. no aut' p' eig actione' fo' substantiali' educat' in actu: ad nichil agit vlt' sua' spem. Sic igit' v'tutes forma' substantialiu' simpliciu' corpus: in corpus mixtis saluat'. Dicit igit' forme eltoz in corpus mix tis no' q'de actu: s' v'tute. ¶ Et in p' pte. q'oe. 16. arti. 9. dicit. forme eltoz manet in mixto: no' actu: s' v'tute. Ma net' ena' q'itates p'ie eltoz: s' remisse: in q'bz est. v't' forma' eltoz. Et homo q'itas mixtois: est p'ia dispositio ad forma' sbale' corpus mixti. ¶ Et in questioibz disputatis de aia: q'oe. ix. dicit. In mixto manet actiua p'ia e' ltoz s'c'm aliq'ue' modu': in q'bz manet v't' eoz. ¶ Et remissio' corrupat' dicit' venerabil' Alb' 2o' sc'pto' dist. 11. Qua tuor' s' modi t'nsmutatiois corpus. no' n'q' est miscibiliu' ad actu' mixti t'n: in quo miscibilia remanet' s'c'm v'tute q'ite suas p'ias sp'es. licet no' remanet' s'c'm forma' suaz sp'es: sicut miscet' medicina' d'posite. ¶ Et tercio' celi' t'ita' Cum' 2o' ca' p'mo' dicit. q' vna' n'io' mat'ia' no' sit susceptibil' diuisaz forma'z: no' p' dicit' q' elta' s' in mixto' s' fo' sbsta' niales in toto saluatas: cu' vo' in mixto saluet' p'ietates eltoz: no' p' dicit' q' nullo

no saluentur forme sbales. ¶ Et d' ca' dicit q' Auerrois dicit' Auerro' la: tuisse: q'ic' p'o' et no' actu' elta' s' in co' posito: s' subdit' aliq'bz it'positis: q' no' est s'c'm rem' co'radictio' int' istos duos v'ros. ¶ Et in p'dicamentis dicit'. forma' substantiali' in g'nanoe' dicit' e' in suc' cessione: no' gra' sui: s' gra' suaz qua' litatu'. ¶ Et subdit' q' in mixtis no' sit itensio et remissio s'c'm sbstancias mix toz: s' s'c'm q'itates illaz subaz. Et ite' sio refert' ad q'itates: et no' ad sbas. ¶ Patet igit' q' substantie no' queit' magi neq' min' recipere. ¶ Et venerabil' Alb' 8o' metaphis. t'itatu' p'o' ca' q' dicit. ¶ Et in mixtis nulla' s' mixta' p' sbam' in vno actu' mixti: s' t'n vnu' s' forma' et no' multa. ¶ Et subdit' per post' mediu' q'd' fluit a calidis frigidis hu midis et sicis: adu'it' altantibz et al' teratis: habet v'tutes oim' q'itatu' d'itaz: etsi sit simplex et vnu'. ¶ Dein subdit'. Dicit' mat'ia' vna' exit' ex alia: ita' fo' exit' s' a forma' et sequet' s' retinet' v'tutes p'cedenti: cu' t'n sit essentia' sim plex. ¶ Patet q' q' no' recte assent' esse de m'ete venerabil' Alb' q' eltoz sbales forme' in mixto manent' actu' et sbalit' nuate. ¶ Et co'sidetur q' homo est corpus mixtu' et t'n non queit' dicit' q' in ip'a' roli' aia' (q' est fo' simplex) eltoz sbales forme' substantialit' nuant': sicut est' nec aia' vegetatiua et sensitiua nuant' sbalit' in aia' roli'. Dicit' igit' forme sbales eltoz in vna' fo' sbali' mixti: q'da' analogica' g'netia' eminet': q'admodu' aia' vegetatiua et sensitiua s' in aia' roli'. s' in q'itatu'bz actiualibz ip'ia' mixti' s' eltoz forme' sbales: p' g'netia' analogica' cu'q'da' occubitu'. Et e' s'c'e. sicut effectus est in sua causa equo'ra est eminenter: et vice'usa causa est in effectu' occubet'.

Dicit aut tractatus qd miru quod
vita pot derelinque sbam: s; e mirabi
lig qd no aduirt tttatq qd vtutes eltoz
in mixto no magi deliquit ipsoz
eltoz sbam: qd vtutes aie sensitie in
in hoie derelinquunt aiam sensitua:
et qua luriditas et diaphanetas in
qbqda elemētis et elemētis dereli
quat sbam reli: (q natura pnapat
sdm analogia) vt tngit in 2. de aia:

Ad scdū qualis aia sensitua et
vegetata sit i ebrione an ifusione

Quedam cōtietate **h**ae rōl:
Quod sit tttatq circa hoc. An embrio
pmo habeat spem vite plante:
cui corruptione gōmūetur gñatio
eigde embriouis ad vita sensq et aial:
tas: et ex hac corrupta surgat vita
humana: cui pncipiū sit aia rōlis
in se gerēs: **C**hic int son Thomā et
venerabile Albertū est diuisitas aliq:
s; no pñacia cōtradictōis: vt pate
bit ex dīcēdis: **C**ū de matia istiq
qois in 16. de aialibz: sic dicit phs/
sdm vna trāslatione. Ratio est in
gceptu p q aia abatia: et cū creuerit
tūc est in eo aia sensibil p qua d: aial:
et no est aial et et homo: si neqz equq
et aial: s; qplēntū est in vltio. **E**t
subdit. **A**ia abatia est in semie et cō
ceptu aialū qd diuisa ē ab eis in pō/
in actu aut no anqz veniat abq et
faciat opatōez aie: qm in pñ. videt:
q de qd est gceptū vnat: sicut viuūt
arbores: **A**lia aut trāslatio habet sic.
Symata et fetz nutritiua habet
aiaz: pcedētia aut et sensitua: sdm
qua fit aial. **R**ō em sil fit aial et ho:
neqz aial et equq: postremo em fit
fimis. **E**t subdit. **V**itute qde oia po
neda/actu aut no p qz trahat alime

tū et faciat aie opz pñū qde em oia
visa s; viuē talia / plate vita: **E**t
sdm Thōs in p. pte / qoe. 118. **H**oc qd dicit
art. (actu aut no) expōit de actu 2. di
cēs q in matia fetz stati a pñ. ē aia
vegetabilis: no qde sdm actu 2. / sed
sdm actu pñū: sicut aia sensitua est in
dormiētibz / **C**ū aut incipit act hē alime
tū: tūc tā actu opat: **P**epit igit factz
Thōs dicit q sicut gceptū in aialibz p:
habet forma semis / et postea saguis.
sic p q habet aiam vegetatiua / s; sensitua:
et sensitua p q intellectiua q: **E**t
si embrio an ifusione aie rōl gcedat
habē saltē sensū tactz et nutritiōe:
tūc est nutritū in ebrione an ifusione
aie rōl / pone sbam aie sensitue: **C**
venit. **A**ltz pot q in semine ē pncipiū
vite / sicut ad vite organa opad. et hoc
mō quo ars est istrumētū artū. **E**t
q veriq dicit q illud qd est in semie
est aliqd aie / et no aia: est em actz
aie: **C**har positione scs Thōs non
oio abiat: sed eā eā sustineri posse
dicit. **D**icit em in qoibz disputat
de aia / qoe. 11. **Q**uidā dicit q in em
brione an aiam rōle no est alia aia
s; vtz qda pcedēs ab aia parēs: et ab
hōmōi vtrū s; hōmōi opatōez q in
embriōne apparent: q dicit vtz fortia.
Et qdāda in ppositis / subdit / q hō
posset sustineri. et q pductū pñ n
actū in embriōne / pro tāto dicit:
vtz aie. et no aia: q nodū ē anima
pfecta. sicut nec embrio ē aial pfm:
Et rō dēdo ad illud pñ. **E**mbrio p q ē
aial q homo. dicit. q illa vtz habet
rōem aie. et ideo ab ea / embrio p
dicit aial. **E**t in subdit q sicut aia
est in embriōne in actu / s; pfecte:
ita opat: s; opatōez pfectas.

art. 1. in
fo. vlti arg.

Et in eisdem quibus quod dicit sic
 Art. 16. de animalibus dicit sic. **R**ed si animal
 et homo, si prius animal et postea homo. quia
 in animalis conceptu prius apparet operatio imper-
 fecta, et postea apparet magis perfecte:
 et sic dicitur generatio est transmutatio de op-
 fo ad personam. **E**t in 2. scripto dist.
 18. allegando generatorem: dicit sic. **D**icitur
 quod predicta in perfectione organorum secundum
 hoc anima incipit magis et magis esse actu
 in semine: ita quod conceptus prius dicitur vivere
 vita platea, et sic dicitur: quousque pue-
 niat ad plenam operam similitudinem generantis.

Et in summa contra gentiles libro 2. ca.
 8. dicit quod in pressu generationis virtus for-
 tua operatur formationem corporis, prout agit
 ex vi anime patris cui attribuitur generatio
 sicut principali generanti: et non attribuitur
 virtuti nutritive, in qua operatur assilare nu-
 trimentum nutritivo. **R**ed enim nutritivum
 in pressu formationis trahit in similitudinem
 preexistens: si producat ad perfectiorem
 formam, et vicinior similitudine patris.

Conversio quod premissi dubium dependet a
 quodammodo est factum: quodammodo dicitur in-
 rise, quod ex facto oritur ius. **S**i enim in
 embione, ante infusionem rationis anime primo
 sit vita nutritiva, et postea aliqua sensitiva
 cognitio sicut tactiva, quod est verisimile:
 tunc oportebit in embione ponere successi-
 sine has anime vegetative et sensitivae,
 ante infusionem rationis anime: si non autem: tunc
 ea que fuerit in embione, attribui poterit
 ipsi danti formam, que est in semine patris.
 Et ita patet quod in semine Thome, et veni lem
 Albi in hac materia: non est simpliciter
 generatio principia.

Potentie sensitivae animalium specie
 differunt: quoniam specie:

Dubium est circa potentias sensitivas
 animalium specie distinctas: quod scilicet Thome potest
 specie generare: si tractat dicit quod veni lem
 in sit contra sententiam: **C**ontra quod

producat illud quod veni lem. **A**lbi dicit in
 de homine, quod ibi dicit sic. **O**lfactus
 non dicitur equivoce in olfactibus diversi-
 mode etiam diverso naso. **P**otentie enim
 sensuum passive habet diffiniri per actum
 et obiectum: unde ad obiectum sit unum scilicet
 odor: unum rationis est olfactus. **E**t sicut divi-
 sitas oculorum in hinc oculis duris
 et molles, et habet tamen velamen super
 oculos, et non habet tamen: non facit visum equo-
 cum: ita nec diversitas nasi, et habet organum
 unum odoratum cooptum, et non cooptum, facit
 odoratum equo. **M**odo enim organum
 non diffinitur aliquid per sensibile: si potest ab
 obiecto, sicut dicitur est. **C**um enim per sensibile
 sit per passivum, et diffiniri habeat per
 suum actum: actum autem habet ab agente, quod
 est obiectum: oportet quod per obiectum diffini-
 at. **E**t adverte dicitur quod non est dubium quod
 quodammodo acutia in subiectis diversis specie sit
 eisdem specie specialissime: ut albedo in gredo
 rubedo, dulcedo, caliditas, etc. **I**n apparet
 nonnullis quod acutia per communem dicitur
 potentias sensitivas esse, ponit non potest
 eisdem specie specialissime in subiectis diversis
 tamen specie: **C**ontra dicitur est primo quod
 per visiva et per auditiva non sunt acutia
 propria: quod potest abesse propter subiecti corruptioem.
Dicitur est eis 2. quod quodammodo acutia propria
 emanat ex natura generis seu specie subal-
 terne: tunc potest esse eisdem specie specialissime
 in subiectis diversis tamen specie specialissima: ut
 visivum auditivum, lucidum, diphyanum
 operam, par impar, lineam suppositam,
 etc. **E**t presumit tractat visivum protem
 utraque premissa preterit contra dicitur dicitur
 sit: **E**t premissis satis liquet, quod quodammodo
 sunt he positiones, si bene resoluatur: ita
 quod prova aut nulla, studioso reliquat
 rescriptum, quod dicitur formido, quod potentie de aliquo
 est questio, ut passive et notionales disti-
 gnantur per actum et obiectum: si ut essentielles
 et vitaliter active, et propria sua subiecta hinc
 secundum generum et species numerari: **H**ec sit

89. pau-
 lo an med
 piam

ipſi ſtatim vba: **C**oſ que ſit oppoſit?
Poſſibile ſenſitū capiunt tū medie
inter ſbū et obū: ſi q̄ ipſe pōe relate
ad ſbū: eſſent diuſar ſpēz: in dīnabz
ſpē. et relate ad obiectū: eſſet eīde ſpē:
ſegret q̄ ipſe pōe differret a ſepiſ ſpē:
ſolu ad aliud et aliud relate. qd̄ abſur-
dū eſt dūe. **N**o enī reſpōz dū ſi pōit
diuſificā ſpēm ſeu cēnā illū: cui iſtū
abſolute. **E**t p̄cā cōſidandū: q̄ pōe
diuſi diſtigu p̄ artz et obiecta: q̄ eaz
dīnab ſpē ſitaz cōtuloq̄mur p̄ habitū
dīnez ad artz et obiecta: q̄ admodū q̄
dā alioz dīnab cōtuloq̄mur p̄ p̄paz
paſſiones. **E**t p̄cā dicit ſc̄ Thomas
p̄te 3. q̄oē. 19. arti. 2. **P**oē diuſificā
p̄ op̄ationē ad obiecta:

Qualis intellectus hūanū nō intelligit
ſine fatāſmate:

Redecimā cōtētate pōit ſtatim
corra hoc: **U**t intellectus hūanū
poſſet aliqd̄ ſine fatāſmate intelligē:
cōndet dīceda: q̄ corra hoc: inter ſc̄
Thomā et uenēabile Albū. nō ſit diſ-
crepātia: **E**t p̄mittat vba doctōis **phi**
in hac mānā. **D**icit Arīſt. 3. de aīa
q̄ paſſiū intellectus corruptibilis eſt. et
ſine hoc nichil intelligit. et q̄ nequaquā
ſine fatāſmate intelligit aīa. et q̄ ſpēs
intellectiū in fatāſmatibz intelligit. et
q̄ nō aīa ſpeculat: nō eſt ſimul fatā-
ſma aliqd̄ ſpeculā. **E**t in libro de
medīa et remīſcētia dicit. q̄ iſtū nō
eſt ſine fatāſmate. **E**t ſubdit. q̄ mēo-
ria: et q̄ eſt intelligibilū: nō ſine fatāſ-
mate eſt. **E**t ſc̄ Thōmā cōtēt gēntes i
ſūma ſua: libro 2. c. 12. **I**n intellectu
poſſibilis (ſicut et q̄libz ſbz) op̄at ſc̄dm
modū nature ſue: ſi aut ſua natura
eſt ſc̄dm corporis: vñ intelligit q̄d̄ imā-
liā ſi inſpicit ea in aliquo mānā:
cui ſignū eſt. q̄ in doctrīnis vniūſa
libz: exēpla p̄ncipalīa ponūt: in q̄bz
qd̄ dicitur inſpicatur: **A**lio ergo nō

ſe habet intellectus poſſibilis ad fatāſma
quo indiget cōm ſpēm intelligibile: et alio
nō p̄pō receptit ſpēm intelligibile. **A**n-
te enī id̄ iget eo: ut ab eo accipiat ſpēm i-
ntelligibile. **U**nde ſe habet ad intellectū
poſſibile: ut obiectū mouēs: **E**t p̄ ſpēm
in eo receptā: indiget eo: q̄ ſi inſtrūctō
ſue fundamētō ſue ſpē: **U**nde ſe habet
ad fatāſma: ſicut cauſa effīcēs. **S**cdm
enī ipſū intellectū formētō formatū
in ymaginātionē fatāſma: cōueniēs talis
ſpēs intelligibilis in quo reſpōdet ſpēs
intelligibilis ut exēplā in exēplato ſiue
in ymagināto: **E**t ſubdit: **I**n p̄cā n̄rā
eſt ſc̄dm fatāſmata aīa cōtēt cōſidatiō
quā volūg: niſi forte eēt impedimētū ex
p̄te organi. **E**t p̄ma p̄te: q̄oē. 8. arti.
1. d. q̄ impoſſibile eſt q̄ nō n̄rā
ſi ſtatū vite p̄ntis (quo paſſibili gūgēt
corporis) aliqd̄ intelligē in actu: nō cō-
tēdo ſe ad fatāſmata. **E**t ſubdit: q̄
q̄n aliqd̄ cōnat aliqd̄ intelligē format
ſibi aliqd̄ fatāſmata p̄ modū exēploz:
in q̄bz quāſi iſpīnat: qd̄ intelligē ſubdet.
Et q̄n volūg aliqd̄ ſc̄dm intelligē aliqd̄: p̄o-
nūg ei exēpla: ex q̄bz ſibi fatāſmata
format poſſet. **E**t dem ſubdit: q̄ ſc̄dm
p̄cā (q̄ nō ſc̄dm fatāſmata) agnoſcūt
a nob p̄ cōparatiōnē ad corpa ſc̄dm ſubū:
q̄ ſc̄dm fatāſmata: ſicut vitatē intelligē
ex cōſidatiōe rei: cōtēt quā vitatē ſpecu-
lamur. **D**eū aut (ut Dionyſi qd̄) agnoſ-
cūg ut cauſa: et p̄ exceſſū: et p̄ remo-
tiōnē. alias et ſbz incorporeas in ſtatū
p̄ntis vite agnoſcē nō poſſūg: nō p̄ remo-
tiōnē: ſi aliquā cōparatiōnē ad corporalia:
Et ideo nō de hūgmoī aliqd̄ intelligēg:
nō habēs nos gūgēt ad fatāſmā corpoz:
licet ipoz nō ſint fatāſmata. **E**t p̄te
p̄te: q̄oē. 11. arti. 10. d. **I**n intellectu hūma-
nū nō p̄t ipſam intelligibile vitatē
nūdā capē: q̄ cōnāle eſt ei ut intelligat
p̄ gūſiōnē ad fatāſmata: **E**t ideo agnē
intelligibile vitatē p̄ponūt agnē ſub

133
silitudibz sensibiliu: s; qd dicit Dionysius
ca: x: celestis hierarchie: qd ipse est
nobis alit lute dnu radiu: nisi vaie
tate sacroz velaminu arduelatu. Et
subdit qd in 9 huanq; cap: 1: qfor
tat p actione intellecty agelia: **¶** Dein
venerabil' Albic; ca: 10: celesti hierar
chie dicit: Lume isty agentis no facit in
nob disticta ggnitione aluz intelligibil:
sicut nec lux solis aluz corporis coloris:
In 9 aut possibil no recipit spem nisi
a factasmabz q se hnt ad ipm sicut
color ad visu. Et ideo acceptio p corpo
ralia: est nob gnal. **¶** Et ca: 20: O
portet qd isty nr p factasma qd est rex
corporaliu: durat in intellectu quozuzq;
Et qd de angelis ggnitionem suscipe no
possuz nisi p sensibilia. **¶** Et qd si isty
nr splintate aluz sbe debeat ampe:
assimulat ea puto qd in cotinuo ampit:
Et qd a substantis spualibz no pnt isty
nr ampe aliqua spem qua iformet:
q facit factasia substantie eig: **¶** Non au
no possit sine factasmate scdm gditoez
huius vite intellige nisi ea q st p essetia
in ipso ut deus et se: oportet in eis cogni
tione deuenire p effectum ut p motu et
p symbola: q sibi faciunt factasia.
¶ Sed verx est qd 29 ca: mystice theolo
gie dicit ven' Albic; sic. **¶** Sed Augusti
nu; nobilissimo mo videt ea q st in
aliquo p eentia int q est deo. **¶** Sed dicit
Augustinu; habet calumia. **¶** Ad em
sufficit aliqd ee in ipso possibil; ad hoc
q ggnoscat nisi iformet for eig: et
sic fiat actu sicut matia actu fit p for
ma agere in ipam: et no p essentiam
ipm; et si in ipa eet. **¶** Non dicit phis; q
intelligit se sicut alia. **¶** Et 30 ca: celesti
hierarchie dicit Illud qd se habet ad
modu detinuatns in illuatoe q ageli
illuminat nos: isty spes accepte a factas
matibz; qz diuse copositioes et diuisi-

ones snt / eaq; p lume intellectu. **¶** Sed
ad formadas qpoes l ditiones ad qd
no e proportionatu lume isty agentis.
exigitur supuz lume ut ageliu. et sic
lume eig habet in se se in roe agere
vlit: **¶** Si aut no essent forme in fa
ctasmabz; oportet eos causari a deo.
¶ Non in 2a pte sume sue dicit **¶** Si age
ly foris intelligibiles imittet oportet
q faceret eas: et sic eet creator formaz:
qd est falsu. **¶** Et 30 ca: de diuis no
mibz dicit Angeloz notitia no pos
suz pape p sbas eoz: s; tm p acty eoz.
¶ Quia em sba aliq no cadit i sese
aliquo p silitudiez ipa: oportet in
ipam deuenire p spem sui moty l
acty l eig in qd agit: cu etia ois ggnu
tio nra; ortu habeat a sensu. **¶** Et
in eode ca: Quatu ad dona pncipatu
pt aia ee eal agelo: s; qtu ad modu
pncipadi nuz; s; statu vie: q aia
ampt in speculo et enigmate; et
sub cotinuo et tye: agelo aut non.
¶ Et in de quoz coequis qoe. **¶** Ar.
w: dicit sic. **¶** Sicut dicit phis 30 de aia q
no ggnit intellige sine factasmate. et
ideo dicitur cu loqr ad intellectu nrm
oportet q ppetates spuales (q factas
mata no faciunt in nob) exprmet p ppe
tates corporoz: factasias facienu. **¶** Et
in de hoie qoe. 22. dicit q in veritate h
verx est: q nulla habet spem (pnam)
de eo: qd nullo mo est in sensu. **¶** Et
subdit. **¶** Sicut tu qda q dicit q no ois
ma sua oit a sensu: et dicit q aia
potuz ipedit a sensu in nobilissimo
mo scedi: s; hoc est cotia phie an.
¶ Et 30 ca: mystice theologie dicit
In raptu fit abstinio ab usu isty poy:
q scdm nichil utit: eis: s; in dina co
templatoe cotis no fit ab usu ipaz/abstinio.
¶ Et in 2a pte sume sue dicit sic. **¶** Dicit
in mystica theologia dicit q isty noster

siq̄d est spūalū rēre vult: illud assi-
mulat mālibz. **¶** Ex iā dicit de p̄he-
di p̄t dētio cōsona s̄c̄i Thome et veni-
Albī: s̄c̄i q̄ n̄r̄ d̄c̄i s̄c̄i statu seu ḡditōez
p̄n̄t vite et s̄c̄i n̄am̄ itelligit n̄alia et
mathematica p̄ ḡsioem̄ cōn̄a eiḡ
ad eoz f̄atasmata: d̄na v̄o et spūa-
lia n̄o p̄ ḡsione ad eoz f̄atasmata,
q̄ ea n̄o h̄nt: s̄ p̄ ḡsione ad f̄atasma-
ta aliq̄z q̄ manuduc̄at in ḡgnitiōne
spūalū et d̄noz. **¶** Vn̄ est itelligit n̄r̄
lumē quo illūat̄ a deo l̄ āgelo ḡgnosc̄it
p̄ cōp̄ationē ad lumē cōp̄oale: q̄d ma-
nuduc̄at ad ḡgnosc̄itū lumē spūale:
et itelligit possibile: ḡgnosc̄it p̄ ḡp̄ationē
ad diaphanū: **¶** Et nichilominz s̄c̄i
Thōe d̄c̄i q̄ aīa xp̄i (q̄ eīa habuit statu
ḡp̄heforz) potēat p̄ s̄nam̄ iditā itelligē
spūalia sine ḡsioē ad f̄atasmata.
¶ Dicit̄ eī q̄ aīa in raptu sup̄n̄ali
tali q̄lis eāt b̄c̄i Pauli et q̄ aīa a cor-
pora sep̄ata: ḡgnosc̄it et sine ḡsione
ad f̄atasmata: **¶** Et cōsidandū q̄ veni-
Albī in 2^a p̄te sūme d̄c̄is falsū est
q̄ homo n̄o habet itelligitū q̄ ex f̄atasmate
n̄o orit̄: itelligit hoc de f̄atasma-
te ip̄i rei q̄ itelligit̄ q̄ f̄atasmata n̄o
habet q̄n̄ est pure spūalis: **¶** Patet n̄a
hoc d̄c̄i r̄ndēdo ad hoc argumētū. Hō
itelligit n̄o habet q̄ ex f̄atasmate n̄o
orit̄: āgelo aut̄ nisi assumpto corpore
f̄atasmata n̄o facit: & videt̄ q̄ hō n̄o
posset habē itelligitū de ip̄o āgelo, siue
itelligitū ḡgnitiōez: **¶** Rō s̄c̄i d̄c̄i d̄c̄i
q̄ hō n̄o itelligit āgelū p̄ habitudiez
seu ḡtentionē ad f̄atasma aliq̄ manu-
durentis in ḡgnitiōez eiḡ.
¶ Quisq̄ h̄c̄i huānz ex̄is in corpore:
posset sb̄as sep̄atas ḡgnosc̄it:
¶ Enimā q̄rta cōtraic̄tate pot̄ t̄ta-
tū c̄ira h̄c̄i q̄oem̄. **¶** Rōz h̄c̄i huānz
se et sb̄as sep̄atas possit q̄dā n̄o

qm̄

in corpore v̄l ex̄ corpore ex̄is ḡp̄hedere:
¶ Est s̄na s̄c̄i Thome q̄ it̄ n̄r̄ s̄c̄i n̄am̄
et s̄c̄i statu seu ḡditōez p̄n̄t vite h̄c̄i pot̄
quāda ḡgnitiōne de sb̄as sep̄atis:
s̄c̄i n̄o p̄t eoz ḡditōez ḡgnosc̄it sue ḡp̄hedere:
¶ **¶** H̄c̄i s̄c̄i veni-
Albī s̄c̄i ḡgnitiōez
patet. **¶** Rō d̄c̄i p̄: ca: celest̄ h̄c̄i r̄ar:
Rō possit spūalia itelligē p̄ finnos q̄bz
eoz eētia ḡcludit̄: q̄d est ip̄e ḡp̄hedere.
¶ Et q̄rto ca: d̄noz noim̄. d̄c̄i Ange-
loz noticiā n̄o possit p̄p̄e p̄ sb̄as eoz.
¶ Et. n̄o ca: d̄noz noim̄. **¶** Rōd̄ d̄c̄i
s̄c̄i q̄ accipit̄ cognitiōne ab eo q̄d ē supra
itelligitū n̄r̄m̄: it̄ illud imittit̄ se nob̄
n̄o s̄c̄i p̄p̄tionē suā: s̄c̄i s̄c̄i p̄tate m̄c̄i
n̄r̄m̄. **¶** Et ideo q̄n̄ v̄it in illud n̄o figit̄
in ip̄o: q̄ in aliquo. cuius fines l̄ eētia l̄
v̄itūis l̄ op̄ationis l̄ p̄p̄tatis ip̄p̄iat̄: s̄c̄i s̄c̄i
in quoda pelago if̄inito: in quo verius
ḡgnosc̄it q̄d n̄o est: q̄ q̄d est. **¶** H̄c̄i s̄c̄i
veni-
Albī d̄c̄i in m̄c̄i locis aliis: **¶** Et
idip̄m̄ fatet̄ t̄t̄atq̄: d̄c̄is sic. **¶** Rō p̄t ex
puris n̄alibz h̄c̄i exp̄imēt̄ d̄c̄is s̄c̄i spū-
um celest̄ p̄ s̄c̄i suas p̄p̄as: s̄c̄i d̄c̄i r̄ar
q̄da s̄c̄i r̄ar r̄ar r̄ar r̄ar r̄ar r̄ar r̄ar r̄ar
v̄l ḡgnitiōez alienationis et ab̄st̄itōez a mo-
tibz f̄atasmata: in q̄ exp̄imur p̄n̄tia
āgelice et d̄ne illustratiōis ab̄ d̄c̄i d̄c̄i
tione eoz de spūum: donec ḡt̄ant̄ ḡt̄ant̄.
reflexiōe sensibilibz l̄ f̄atasmata ad op̄atōez
eoz nob̄ sensibiles: atz a nob̄ ḡp̄he s̄c̄i s̄c̄i
quales s̄c̄i motz celest̄es / resp̄it̄ itelligē-
tiar: et mā f̄atasmata custodie t̄p̄al / spū-
āgeloz: **¶** H̄c̄i tractatq̄: **¶** **¶** Et q̄stat
fatis q̄ p̄tate exp̄iētia p̄n̄tia āgelice et
d̄ne illustratiōis / n̄o ḡgnosc̄it h̄o q̄d s̄c̄i
deq̄ aut āgelice s̄c̄i: s̄c̄i solū / q̄a s̄c̄i. **¶** Et
ḡsidandū q̄ si it̄ agēs in h̄oī: eēt s̄c̄i
q̄da sep̄ata: t̄r̄ esset aliq̄l̄ app̄arētia q̄
p̄ eiḡ v̄nionē ad it̄ n̄r̄ possibile / h̄o ḡgnosc̄it
eret ḡgnitiōne salte illuz s̄c̄i sep̄ate: s̄c̄i s̄c̄i
it̄ agēs ponat̄ (v̄t a p̄his pot̄tur) q̄da

pō autē de z. spē q̄litas: tūc e rīdīculū
dīcī q̄ p̄ eīg unīōnē ad ītellectū p̄g lem/
hō ggnoscat sbe sepāte q̄ddītate. Et nō
p̄sequor modū ggnītōis autē sepāte: q̄
tītātū dīcī illū cē dītādū: Dīcīt em̄ in
sīne dēcīsiōis sue. De mō autē quo ītelli-
gīt īā huanō p̄g sepātōnē a corpore/
nō est cōtrōūsiā tāta dē phos: et īdeo
dītāt. Et ḡspīrāt ea q̄ p̄durīcī p̄tīe
p̄mīsse asserīe ḡrīetātē q̄ordīa: **tm:**
Uta vīa rei q̄ddītās sīt cēntīa for̄l
Cēntīa quīta ḡrīetātē tītātū pōit
Cēntīa hāc q̄ōem. Uta vīa rei q̄ddītās
sīt cēntīa for̄mal tm: Et dīcīt
q̄ hēc dīffīcultās tm dīcīt a p̄bleūte dē
supīg dīspūtātō (quo q̄rebāt. An dīffōs
p̄hīcī am̄ p̄nt mātīam et for̄mā) sicut
verū mētū a p̄mīxtō; et purū ab īm-
purō; et sīplex a ḡrētō; et oīd sicut su-
pīg dīnū et cētū; ab īfōū īpālī et mālī:
īuxta mltos modos: q̄q̄ cē p̄hīcī; et
mētaphīcī cē est dīffīcītū: Et igit:
p̄nā abīgnītās sīt resoluēda. An dīffī-
tīō explūās cē mētaphīcī rei; īclū-
dāt tm p̄nā for̄līa: ita q̄ nullo mō
mālīa: vī An cēntīa rei mētaphīcī
calīcī resoluā; sīt purg actū; nīchīl mālī
pōē hīs admīxtū: Et rīdēdo ad
hāc q̄ōem dīcīt q̄ q̄ddītates rez mālīū/
p̄g naturā et for̄lī causalītate hnt cē
sepātū a mā; sīdm̄ rē et rōem; q̄ ḡnē
et spē dīffīgnūt: q̄ habeāt cē quīctū
mātīe frē et rōem. Et in sīne dēcī-
sīōis dīcīt q̄ tā cōtrōūsiā Albrī et Thome
est in hāc mātīa: q̄m̄ ille dīxīt cē mētā-
p̄hīcīū realīcī ab esse p̄hīcī dīffīgnūt;
hīc vō (vt m̄ vīdet) talē nō facī dīffīcī-
tīōnē. salte in cēntīa rez sensībilīū:
Hec sīt p̄ba tītātū q̄ ītēdit asserere
q̄ q̄ddītās mālī sbe sup̄ta mētaphīcīcī
sīt for̄ tm nīchīl īclūdes mātīe: Q̄
ōndīt q̄ venēabīl Albrī loge alīcī et
m̄ sīne factī Thome q̄ordīcī dēfīnītātē

179
q̄ddītates sbaz mālīū q̄phēdī sub cōsī-
dātōē mētaphīcīcī. Dīcīt em̄ in
de hōīe; Reta: q̄ q̄ddītāt p̄ntis p̄nā
nō accīpīt rē; nīsi p̄ q̄ddītātē sbalītātē
sue; et īdeo nō cōsīdāt mātīam vt mātīa;
sīt vt p̄tē sbe; q̄ est p̄ntis; nec accīpīt
for̄m̄ vt for̄m̄; sīt vt p̄tē sbstāntīe. Esse
autē mltaz sbaz est in mā mīfīcīlī et
mōbīlī; et īdeo dīffīnītīō datā p̄ p̄nā
cēntīalīa rei q̄ sīt p̄tes entīs; dīcīt hōc
q̄d est res; sīt nō est rei esse. Et p̄ hōc
dīffīgnūt ar̄ q̄ alīud ē aq̄; et alīud
esse aq̄; accīpīēs aq̄ū p̄nt ē sba a me-
tā: q̄ddītātā p̄ p̄tes entīs q̄ sīt mā et for̄;
sīt q̄ redūcītūr ad sbam. Et in q̄rto
sīp̄to; dīcīt. dī. Cōpōsītū ex mā et for̄
(sīt q̄ mā et for̄ sīt p̄tes sbe q̄ est entīs
p̄mū sepātū a q̄ntītate et mōtū) cōsīdāt
p̄mū p̄tes: Et vō p̄mīssīs dēphēdīt
q̄ sicut fīgūlarē mālī; nō cadīt sub
cōsīdātōē p̄hīcī; sub q̄ntītā rōē fīgūlarī
tātī sue; sīt sub rōē spē et q̄ddītātē; q̄ est
in īpō fīgūlarī: ita sīt for̄; mā; et īpā
q̄ddītās mālī sbe; sub q̄ntītīs sīt rōīb; sīt
nō sīt mētā: q̄ddītātōis; sīt p̄nt sumūt
sub rōīb; actū et pōē sūe p̄ntīs entīs;
seu sbe: q̄ q̄dē rōēs p̄nt ēq̄ at̄tībū sībīs;
ōīō a mā sepāt: Et hāc resoluēō;
p̄t quēmēt asserīe q̄ordīa sīt Thome/
et venēabīl Albrī in p̄tīcīa mā:
De dīffīcītōē esse et cēntīe:
S cēntīa cōtrōūsiātē pōit tītātū
et cē exīstētīe realīcī p̄ntīs nūz in cre-
atīs: Et dīcīt tītātū p̄bleūmātīcī/
Esse exīstētīe est cēntīe p̄ntīcīpātū sup-
pōsītō: Dīcīt em̄ q̄ id q̄d cēntīa dīcīt p̄
modū stāt; dīcīt cē essētīe p̄ modū
flūentīs ad fīnīm; tītīscū; et cē exī-
tētīe p̄ modū flūentīs ad fīnīm; exīstētīe;
sicut aq̄ flūēs īter fīnīs sūi alueī/
fontalī; eadē manēs efflūīt in rīuul-
alueīb; stagnalī; extra fontē: Et sb-

dit qd ee eentia spca / et ee exntie ididui
no distiguunt. nisi sicut idem fluens
forlit / et tinniatu maht / Et qd ee cen
tie / est eentia spscite forta / suppoita pti
apata. Et dem sicut. Contra dicit
nam forle in seipa xentia vo dicit ea
de in suppoito: ideo d: eentia qsi ista
eentia: **Hic** ia est pmo cosidandu
q labor ipugnatiois / qua cot san Tho
pdunt ttraty pblematicq: totalit
est pdita. Nam est etia dicitio facti
Thome qd eentia spscite forlit coitat:
ipi suppoito: et qd in tali coitatioe / ipa
eentia sit p: cosidabil absolute p modu
statis: 2: p modu forlit fluens ad sup
positu: et 3: p modu recepti in suppo
tu. **Res** p hoc poit ista tu aduute co
poi: aut aduute realit nuai. **Poi** in
her tria in sbris creatis qd tu suppo
to: qua copoem noiat qpoem ex na
seu eentia et suppoito: siue ex ee et sup
poito: siue ex ipa ee et est: siue ex quo
et qd est: Et hmoi noiatuobz coso
nat veni! **Alty**. **Est** tu veru qd ex
iste (qd veit ab ex / et siste) debet potiq
exponi / qsi ex stae: qd (vt ttraty dicit)
ex isto ee stare. **Sz** loqe alit doctoes
ampiut ipm ee / qn qnt / **Wtz** esse fa
ciat qpoem at eentia seu sba rei create.
Na her qd supsit originalit occasione ex
eo: qd deo dicit esse tm / **Wn** ee dei nec
est ab alio / nec est in alio: et qd est
de deo speant d: / no distiguunt ab ee
dei / ex na dei: s solu s nrm modu i
telligedi / fradi et dredi / **Omni** em viuē
itellige / dnta eentia / psona / relatio
etritas / potetia / et oia cetera q st in deo:
st realit idem oio qd suu ee: **Sz** si ee
creature (qd est ab alio / et in alio) am
piat (etia coit. qlit d: pmiu creatu
pmu): tuc no sit idetificat cu aliis q

creature coueniut et attribuut: qmoi
st eentia / sba / corpq / aial / ha / plato / po
tentia / opatio / r: **De** ee ergo creato
sit acceptio / est qd: **An** idetificat cu aliis
q repiut in creaturis: sicut ee dnuu
i creatu idetificat tu oibz q st in deo:
Q aut circa esse sit acceptio bset dicitio
doctoris in qoe meditata: qndet ifig alle
gudo a: **Dicit** veni! **Alty** in suo scto
circa pmiu sntaz: dist. 2. **Dum**at ipm
ens creatu (in absoluto ens ipm) de q
dicit phs: **Qma** rex creataz e esse / et no
est an ipm creatu aliud: istud ens (vex
est q) no habet aliud in se p: ens: tu
qd creatu de nite poit habitudie ad create
et her habitudo aliud e in ipa licet sit
respectu alty: veru her habitudo tu ente
creato sicut qretioez et qpoem. **P**tea
in ente creato sicut adhuc copoibilitas cu
alio: et detmiabilitas p foris et dntas
gnalissioz / et pnu entis alioz. **Dein**
dist. 8. d: sic. **G**nalissia st simplicissima
in ordie gnim: id est. q nullu geng est
simpliq ill: s geng. gnalissimu: no dicit
simplissimu simplicat: qd patet: qd ens
est simpliq quolibz gne gnalissio licet
geng gnalissimu dicit simplicissimu ic
pdicata vniuore): et ideo hnt gnalissia
in se ens / et dnta (q coartat ens in ipis):
et ideo st copoita. **Et** d p: pte sume
sue dicit sic. **Esse** accidit his q st / et cre
ata st: qd si id qd st / no queit eis: s si qd
depedet ad alty. **Et** subdit: **Cu** dicit
homo e aial / e pdicatio p se et in qd. sdr
cu d: aial e sba: tu aut d: sba est ens /
pdicatio nec e p se / nec in qd: s pdicat
vt creatu pmiu / ab alio ptiipatu / **Et**
accidit dnti ei qd est / et qd creatu est / **Et**
qn sit resolutio ad ens: stat in ipa reso
lutio: sicut in pmo creato p aliud pti
pato / ab oibz q creatu st: **Et** hoc e qd

dicit phy in libro de causis / **R.** v^o rem
 creatay est ee: et no est an ipm / creatu
 aliud. **E**t in 2^a pte sume sue dicit sic
 Resolutio p^ricularis ad vte / stat in ente:
 qd indistinctu est / **S**z no se habz vt ma
 ad entia p^ricularia / s; vt p^rm ad dete
 gna entu: p; p; et postiq incti in ill.
Et ca^o v^o de diuis noib; dicit sic. **E**t
 st p^riat s; nam et roem est p; oib; aliis.
 Est ent p^rceptio ut; et in quo ut;
 resolues vltio stat. **I**pm e; solu p crea
 tione pduat / no p supposito alio: onia
 aut alia p ipositione s; sup ens p^rens.
 vt d; gmetator in libro de causis. **A**llud
 aut est p^rmu p^redes ab alio: qd no p^re
 dit qda supposito. **S**z arguit i oppo
 tu sic. **I**nt; q;lib; / postior e; eo q; est acty:
 s; ee est acty centie: g centia e; p^r q;
 esse. **E**t rno; soluendo. q; ee no suu;
 hic p actu centie in supposito: s; p ip
 ente / in quo stat resolutio it;). **E**t
 in eode m^o d; q; phy dicit. **P**rima rez
 creatay e; eo it; loq; de ente / in quo
 stat resolutio gna; qd qd recipit i s;va
 vni;g; entis. **E**t in de qtuor coequis
 dicit q; illud Boetii. **O**mnne qd e; citra
 p^rmu est hoc et hoc: p^r duob; modis
 itelligi. **S**i em; p^rmu supponat de;: tuc
 id qd est citra p^rmu / s; s;be p^ricularis
 create: rez tuc itelligit q; (hoc et hoc)
 s; qd est / et ee: q; oes s; p^roposite p^r p^r:
Si aut p^rmu supponat causa p^rma / s;
 natura: tuc p^rmu est ens (q; in ente stat
 resolutio om; rez tuc cit p^rmu est dne
 id qd est in actu cause z: / et h; ponut
 actu p^rme et z: cause. **E**t dicit q;
 illud Boetii. **H**ab; aliqd p^r qd est / p^r
 illud qd est / ee no nichil habet admixtu:
 habet e; duos it;). **P**rimo est q; qd est
 ponat supposito: et id p^r esse s;im am;:

Sed ee (qd d; actu eig id est) no mis
 ces am;: q; no habet roem substadi:
 s; potiq ipm dectat p mee: licet alio
 mo q; actis: **P**ra esse mest supposito: s;
 supposito no pt ee in actu sine ipso:
Aliq; est sens; q; qd est dicit ee id qd
 est p actu cause z: / et istud pt aliqd
 habe: q; dram sequet cause / sicut viuū
 habet sensibile / et sensibile / rōle. et ab
 alia / et ab alia v;ute. et p h; d: aliud
 ab eo qd est: **E**sse vō e; acty p^rme cause:
 et hoc e; distictu in q;lib; s;doz. **S**i em;
 distignit / e; oportet tē q; distignes
 no eēt ens. et hoc e; impossibile: et p h;
 nichil a se / habet ad mixtu sibi. **E**t
 dicit in p^a pte sume sue. **g**lucet esse
 nichil habeat admixtu ex quo fit: in
 mixt; ei cui q;poit / et ei in quo est.
Et in de qtuor coequis. dicit ex illo
 Boetii. **D**e qd e; p^ricipat eo / qd est ee
 vt sit: esse vō no p^ricipat alio quo
 lib; habet q; agela ab alio h; ee. et
 ab alio / q; sit aliqd. **U**n scdm vnu iam
 tuc p^ricipat actu p^rme cause / vt sit:
 actu vō z: cause vt sit aliqd dectatu
 in s;be; g; entis. **E**t in bono. d;
 Boetii. **I**n o; rōpōito / aliud est ee: et
 aliud id qd est. **V**ocat ee / s;plex illud
 qd fit in dectōe ent;: **I**llud aut qd est
 vocat ee dectatu in supposito / in hoc
 vt illud: in nūo s;be vt gne: p articu
 latione et dectatione q; ipocat ex p
 noie id / et noie qd: **H**is q; forme
 dices dno; Wolrig / libro 2° / citatu 2°
 ca; 3° d; sic / **C**ū natura drant p^ricia
 pas et p^ricipatu: oportet ee differre
 ab eo q; est: et ideo no e; ipm. sed
 acty eig. **E**t subdit. **A**liqd; addit
 sup ens / roem alia; dectationis ad
 s;peale ent; p natura ex t^rnea enti.

i

Wn Boetius dicit qd oē qd est sit p^m /
 ab alio habet qd est: et ab alio qd aliqd
 est: Esse qd dicitur no est aliqd: id e no
 est p aliquā reale dnam specificatā tum.
Et q^o ca^o d^o sic. Verū ē illud
 solū eē qd simplex est: ac p h^o nulla
 extrinca nā deficiente p^m est. **E**t
 in eodē ca^o d^o sic. Ois creatura tū
 nctāio sit spēale ens: differēs ab aliis:
 habet p^o esse (qd est oibz eō) aliud
 iadens in nām ent^o: ut deficiāio in
 deficiāio: qd ipm specificat et distinguit
 ab aliis: qz nō p^o idem eē rō quētiē
 tiō et d^one. **Q**uā in eodē ca^o dicit
 qd eē creatū habet tres qditōes amitt^o:
 et in 3^a qditōe dicit sic: Esse creatū
 (eō oibz entibz) est nā d^ons a nā
 q^o hēnte hoc eō. ad eē spēale: h^o esse
 p^m est q^o qd habet. **E**t libro q^oto
 t^oratu p^m ca^o p^o dicit. Oportet qm
 p^m eē suū sit ipm qd est: sive ipā
 sua qdditas. Et q^olibz res qdditate suā
 habet a se. Et h^o hō est hō: est vā.
 sive homo sit: sive nō sit: ex eo qd ibi
 dicit id qd est: de eo qd est: et sic qd ē
 p seipm refert ad seipm: et nō p ali
 qd aliud qd rfluat sup ipm. **W**n oē
 qd est: habet a seipō id qd est: eē at
 suū nctāio habet ab alio cū sit ex ni
 chilo: . **E**t ex hoc seq^o. qd oē tale d^o
 ab eo qd est: **E**t qd eē suū nō sit ei
 spēale sicut eē p^m qd est ipm qd est:
 h^o est ei acūtale: h^o qd acūtale d^o esse
 qd nō quēit aliuū p se: . h^o qd ipm /
 h^o p actū et ab alio: **C**onclibata cor
 r^ondet h^o q dicit s^o Thōs. **U**nde
 p^mo sc^oto / distinctōe d^o / art^o 1° p^o d^o
 sic: **I**n oī qd est: ē cōsidare qdditate
 suā p quā subsistit in nā deficiāta: et

eē suū p qd d^o: de eo qd sit actu. **I**n deo
 aut ipm eē est sua qdditas: ideo no
 mē qd sūt ab eē: qpe nominat ipm:
 et est ipm nome ei^o: sicut ipm nome
 hōis est: qd sūt a qdditate sua. **E**t
 postea articulo 2° subdit: **E**ssē nō ē (creatu)
 p aliqd aliud (si p dicit causa fōrte
 itūsera): imo seipō fōrte est creatū
 ra. **D**icit aut p dicit causa fōrte exēpla
 re / l^o causam effectiua: sic ē p d^onu
 eē / et nō p se. **Q**uā exponēdo lram
 dicit: qd sicut rōle actūe aīali dicitur:
 ita cuilibz qdditati create amittit esse:
 qz nō est de intellectu qdditāt. **E**t
 in p^o pte / qōe q^o. dicit sic. **I**nc hūitudo
 ad causā: nō intrat dispoem entis qd
 est creatū: tū qseq^o ad ea qst de rōe
 istig: qd ex hoc qd aliqd est ens p p^ociā
 pationē / seq^o qd sit causatū ab aliquo.
Et in 2° p^ote libri causaz dicit.
 qd unūqz p^ociat eē h^o hūitūdē quā
 habet ad p^m esse p^m. **E**t in
 sūma cōtra gētiles libro p^o ca^o 26°
 dicit sic. **R**es abūit nō distinguit h^o
 esse hnt. qd in hoc oīa quētiēnt: h^o hoc
 qd hnt dūfas nās / q^o acūrit eē dūsi
 mode: **E**ssē aut d^onu nō aduenit alū nē:
 h^o est ipā nā seu eēntia d^ona. **E**t lib^o
 2° ca^o 41°. **E**ssē igitū eē nō p^o eē dūsi:
 p^o aut dūsi sūrat p aliqd / qd eē p^o eē:
 sicut eē lapidis / est aliud ab eē hōis.
Et ca^o 42° d^o sic: **Q**uā p^ociat aliqd
 cōpāt: ad ipm / ut pō ad actū. p id enī
 qd p^ociat: sit p^ociat actū tale:
 solū aut deq est eēntialit^o ens. **C**alia
 aut oīo oīa p^ociat ipm esse / cōpāt
 igit^o suba hōis creata ad suū eē: sicut
 pō ad actū. **E**t in qōe de pō / matia
 septia. qōe 2° dicit. **Q**uēlibet forma

facta nō intelligit in actu / n̄ p hoc
 q in esse pot̄: nā hūanitas l ignei-
 tas p̄t q̄sidiā ut in pō n̄ ex̄ns: l in
 v̄tute agent̄ / aut est ut in intellectu:
 s̄ p hoc q̄ habet eē / effiat̄ actu ex̄ns.
 W̄n p̄t q̄ p hoc q̄ dicit (esse) / fact̄ ac-
 tualitas om̄ actuū: et p̄ hoc ē p̄f̄o
 om̄ p̄fectionū. ¶ Et subdit: 3o sic de-
 f̄iat̄ esse p̄ alia / sicut pō p̄ actū. sed
 maḡ sicut art̄ p̄ p̄m / Na et ī diff̄oē
 for̄ ponūt̄ mē p̄e / loco d̄nē. sicut cū
 d̄: q̄ aīa est art̄ corp̄is organ̄i. Et
 ad hūc modū / hoc eē / ab illo dist̄guīt̄:
 q̄nt̄ est tal̄ v̄l tal̄ nature: . Et p̄ hoc
 dicit̄ 2o q̄ licet v̄uētia s̄nt nob̄i-
 liora q̄ ex̄ntia: t̄n eē nob̄iliḡ ē q̄
 v̄uēt̄ / v̄uētia enī nō h̄nt t̄m v̄itā:
 s̄ ad v̄itā h̄nt s̄l̄ et esse. ¶ Et cū: nō
 de d̄nis nōib̄ d̄: s̄: Esse cōē / se alit̄
 habet ad deū / q̄ ad alia ex̄ntia: q̄nt̄
 ad tria. 1o p̄ h̄: q̄ alia ex̄ntia depē-
 det ab eē cōē: nō aut̄ deq̄: s̄ eē cōē
 maḡ depēdet a deo: 2o q̄nt̄ ad hoc
 q̄ oīa ex̄ntia ex̄ntia / ḡnēt̄ ab ip̄o
 eē cōē: nō aut̄ deq̄: s̄ maḡ eē cōē ḡ-
 nēt̄ sub eīa v̄tute: q̄ v̄tū d̄na pl̄q̄ ex-
 cedit̄ / q̄ ip̄m esse creatū: 3o q̄nt̄ ad h̄:
 q̄ oīa alia creat̄a ex̄ntia / p̄ncipat̄ eo
 q̄ est eē: nō aut̄ deq̄: s̄ maḡ ip̄m
 esse creatū / ē q̄da p̄ncipatio dei / et s̄l̄-
 tudo eīa: Et subdit q̄ eē d̄nū / nō est
 finitū / p̄ aliqua nām d̄f̄iātā ad gēn̄
 v̄l ad sp̄m. ¶ Et p̄: 2o / q̄oē. id. / art̄.
 1o dicit̄. Gēn̄ cōsidat̄ ut for̄liḡ sp̄e: s̄ q̄
 est absolut̄ / et minḡ cōt̄itū q̄ sp̄e:
 ¶ Ad plenore intellectu: . ¶ Ad cōsi-
 derādū est q̄ in s̄b̄is creat̄is / dep̄hedūt̄
 tres cōp̄es. ¶ Una est ex ḡnē et d̄na:
 q̄ rapit̄ a ḡnē ḡnalissimā et f̄iat̄ in
 d̄nam sp̄ealissimā. Et illud q̄d h̄: cōp̄o

cōstituit: vocat̄ eēntia / nā / for̄ totiḡ
 q̄dditas sicut q̄d q̄d eāt esse. ¶ Alia cōp̄o
 est cōp̄o ip̄is ex ḡnē et d̄na ḡstituti / ad
 ip̄o sup̄p̄o. Et h̄: cōp̄o noiat̄ cōp̄o
 ex nā et sup̄p̄o. ex eēntia et sup̄p̄o.
 ex q̄dditate et sup̄p̄o. ex q̄d q̄d eāt eē /
 et sup̄p̄o. ex eē eēntie et sup̄p̄o.
 ex for̄ totiḡ et sup̄p̄o. ex ip̄o esse / et
 ip̄o. ex esse / et q̄d est. ex q̄d est / et q̄d est.
 ex aliquo / et hoc aliquo. ex quo est / et
 q̄d est. ¶ Alia cōp̄o est ip̄is eē actualis
 ex̄ntie cōt̄ sup̄p̄o. p̄nt est p̄mū creatū
 p̄mū / t̄n cū nā ex ḡnē et d̄na ḡstituta /
 q̄ est cū sup̄p̄o nē. ¶ Quis enī eē actu-
 al̄ ex̄ntie querat̄ p̄ncipalit̄ sup̄p̄o et
 p̄e: querit̄ t̄n s̄d̄o ip̄i nature in sup̄-
 p̄o. Et h̄c cōp̄o noiat̄: ex eē ex̄ntie
 cōt̄ sup̄p̄o et re ip̄a. ex eē ex̄ntie et s̄ba
 rei. ex eē ex̄ntie / et eēntia / q̄dditate / nā /
 for̄ totiḡ. ex eē ex̄ntie / et q̄d est. ex quo
 est / et q̄d est. ex eē ex̄ntie / et aliquo.
 ¶ Et p̄t̄ has tres q̄p̄es / et d̄ alia
 cōp̄o ḡnal: s̄z cōlibz create s̄be / cū ac-
 c̄dētibz. ¶ Et insup̄ in s̄b̄is mālibz
 est q̄da cōp̄o sp̄eal: s̄z ex for̄ s̄bali / et
 mā p̄: . ¶ Et in q̄libz h̄az quīz q̄p̄o-
 nū: p̄nt assign̄i act̄ et p̄o: . ¶ In ar-
 cidētibz enī r̄o repit̄ q̄p̄o. ¶ Una s̄z ex
 ḡnē et d̄na: ¶ Et alia analogit̄ s̄z ex
 actuali eē / et am̄t̄li for̄: Alia ex for̄
 am̄t̄ali sp̄eal / et ex eadē id̄duata: .
 Alia ex am̄t̄ibz r̄u s̄ba: 1o q̄p̄o q̄nta
 (q̄ est ex for̄ et mā): in am̄t̄ibz nō
 est rep̄ibil: . ¶ 2o q̄s̄d̄andū est q̄
 in 2o p̄habita cōp̄es / accipit̄ eē alit̄ /
 q̄ in 3o q̄p̄es. Na in 2o q̄p̄es accipit̄
 pro ip̄o esse eēntie: q̄d eēntia d̄: for̄lit̄
 exerere et cōicare sup̄p̄o: et circa h̄o
 eē / est ip̄is t̄t̄at̄a occupatio: 3o in 3o
 cōp̄es / esse noiat̄ enī cōē cū q̄da mō eē

pfecte actualitate s; actual exiēte: sicut
 fieri noiat modū actualitatis ipferte: qd
 coe cōtinet p res ipas singulaes / et earū
 naturas. Importat isup ee sic acceptū
 dependētia et relatiōe ad eam efficiēte:
 et respōm ad pncipalitē. Pōtū aut
 modi dependētie et respectū amōdū / et
 s; extēri ipis reb; et ear; naturis: que
 sicut noiat habitū et absolute: /
 Itaq; qū ee coe qd est pncipū creatū imū
 attribuit alicui rei. tūc ē ibi qd. cōsida
 bil ex nā rei ratiōabil qdā cōpō: s; /
 cōtū / et cōt hēq; 2. cōpō qdā modi:
 s; actual exiēte / tū ipa re; 3. cōpō rei
 cū relatiōe ad eiq; causā efficiēte: 4. cō
 positio rei / ad habitū qdā ad pferā
 litate: He cōpōes nō s; in deo repibiles:

Char q; resolūtiōes p pncipi qordia
 scti Thome / et veni. Albi / et Wlrici:
 in māria pposita:

Can pē aīas nobiles sint mltē itelli
 gēte: **C**rimū septimū pbleuma / tūc
 pōt esse / ut p aīas nobiles /
 sint ponēde itelligēte: orporib; celesti
 b; pportionabil; mīate: **C**h; i de cōsue
 istiq; pbleumati / nō pferit ipē tūc ali
 quā cōtēctate scti Thome / et veni. Albi:
 ideo hic nō postulat a me studiū eosdē
 qordadi:

CDe itchoatiōe sciāz et vītutū:

CEnī maōctava cōtēctas quā pōt
 tūc / est cōtā māz h; qōis / An
 appetitū scti / et felicitate cōsequēdi: ex
 iditū huāne aīe scti et vītutū semī
 b; oriat: **C**Et dicit tūc q; sciāz et
 vītutū femināia quasūt potētis aīe
 rōl: quasi sicut forme nāles semināt
 itchoatiōe in pō tūc mutabili seu ppa
 bili mē pphica: et q; illud scti Thomas
 itimat: et q; sciāz et vītutū / studio
 et exercitio humano acāribiliū semī

nāia / s; in potētis vici et boni capa
 cib; oigialit itchoata: et q; aīa rōlis nō
 phabet solū potētias sciāz et vītutū / itfo
 mit susceptiuas: et q; hēt it; nō p; /
 s; a nā sue ipfiois corpon huāno (a
 linea rectitudis oigialis deuo) / respō
 obiectoz deforis mīstio sensū et rma
 gūtiōis apphēsibilū itformū / et q; ita
 bula rāsa itepitū: tū sicut rāsurā ta
 bula / est qdā fōil / itāz / it q; nata ē tūc
 formāi itpātiō: s; potētias ei qdē it; /
 est qdā formal fōz itelligibilū (in q; /
 pōtētia tūc figuratur) itchoatiō: quā ppho
 inuit: tū dicit eūdē it; ee spēm spēm
 it est fōitē aptitudēz spēm itelligibilū:
 tū q; b; (teste ppho) fant qdā habitūale
 vītū: ad modū (ut it; Albi) quo / ex
 pspicūo illutāt / et spē vītūbili coloris /
 s; fōitē vītū et idem: **C**et tūc:

Ch; hoc qd dicit de potētias it; /
 potētias nō gōnat illi / qd d; veni. Albi
 Albi in de hōie: qdē q; qrit de it; p; /
 ar. 2. / vbi loquedo de it; p; dicit: it;
 potētia nō pōt nō nām / quā ipā suscep
 tūbil est itelligibilū: et hēt nā nō est
 aliud ab ipō. **C**icut emī mā p seipam ē
 susceptibil fōz: ita eā it; pōtētib; p se
 ipm ē susceptibil itelligibilū: et s; idem
 est dicitū p potētias / et p itellectū: s; sub
 alia rōe q; tū rō nichil supaddit: eo q; ē
 ratio pūatiōis: **C**Dein nūc ponēt aliā
 ex q; b; pōtētib; it; in hac mā scti
 Thomas / et veni. Albi / nō s; cōtū:

CEnī 2. sēptō. dist. 24. / qdē 2. / ar. 3.
 dicit scti Thomas / q; s; mōdē h; habitū
 qdā mō itatū vītutū ex lūte it; agētā / it
 sicut eē habitū pncipū / speculatiū / h; /
 ad detimitatiōne gōtitiōis eoz sensu
 et mōriā it; geam; et ideo gōtū
 tūc statū gōtū scti. **C**Et dist. 39.
 qdē 2. art. pmo dicit s; **C**Quedam

ichotioes virtutu siue aptitudines / pre
existunt nales in ipa na aia roli q
virtutes nales dicuntur et auq p exerci
tiu et delectatoes coplantur: ut in 6.
ethicor d: **V** Et qoe. 4. d: In danas
manet nal ichotio q ho nalis vult
bonu: s; h: ichotio no d: actu aliquo:
s; solu ordine ne ad actu. **H**ic aut ordo
vel abilitas in eis nuq exit in actu /
vt bonu actualit velut: p perpetuu ipe
dimetit obstinatiois voluntate ligatis.
S in nal cognitio manet: et ideo sp
manet murmur rois cot voluntate:
voluntas in nuq roi obedit. **V** Et 7.
scpto dicit dist. 33. **H**abitudo e ichotio
in na: sicut for inexistit i po mie: et
sae occlusionu in pmissis pncipis.
Un a **C**ullio d: q seminaria virtutu
siue initia: s; nalia: Et subdit **S**e
minaria virtutu q s; in nob / s; ordiatio
voluntatis et rois ad bonu nob gnataq
Et q fines virtutu r fusat ~~no p p p p~~
no peristit i seminariis naliq virtutu
s; nam huana excedit: et a virtu
aliq arqit: q ab ill seminariis pcedit
dicit spe. **V** Et in p. pte. qoe. 19. d:
q sindesis est habitus nal. **V** Et qoe
93. d: virtutes qda nalis in s; aie:
ad mng s; qda eaz semita. **V** Et p. 2.
qoe. 4. d: In hoibz s; aliq hntz nales /
s; p m a na exntes / et p ab extioi
p: alit qde in appetitiuis potetibus /
et alit in apphesiuis / Et deducit ho
diffuse. **V** Et in qoibz de virtutibz ma
p. 2. qoe. 8. d: **A**ptitudo p froids et foie
in aliquo s; b: p e duplunt. **U**no:
sdm pom passiuu tm sicut in ma
acis est aptitudo ad forma ignis: **A**lio:
sdm pom actiuu et passiuu sil: sicut

131
in corpore sensibili e aptitudo ad sa
nitate: qz et corpz est susceptiuu sa
tatis: et habet in se aliqd pn^m factat.
Et hoc mo in hoie e aptitudo nalis
ad virtute: p partu qde sdm nam spei
put hntudo ad virtute e cois oibz hoibz:
et p m s; nam idiuu / s; q qda pre
alns apti s; ad virtute: **V** **U**n in hoie
triplex p e s; b m virtutis: s; i s; 9: volu
tas: et appetitio rior q in cupisabile
et irasabile diuidit. Et in uno qz est
cofidare aliquo mo et susceptiuu virtutis:
et pn^m actiuu virtutis. **I**n po em Intel
lectia est i s; 9. pg. q est in po ad oia
intellegibilia / in qz cognitioe qstissit
intellectual virtutis: et i s; 9. ages / co lute
intellegibilia sicut actu: qz qda stat a
p: nalis hoie inotescit / abs studio
et i qstioe: et hmoi s; p: p: no so
lu in speculatis / s; et in pccat opatis.
Hec aut nalis nota / s; p: totis co
gnitiois seqit (q p studiu arqit): siue
s; pccat / siue speculatis. **D**icit aut
circa voluntate est aliqd pn^m actiuu
nale: **R**a voluntas nalis ichotat ad vlti
mu fine: finis aut in opatis / habet
roem pncipi nal: q ichotio voluntat
e qda pn^m actiuu / respn ois disposit
q p exntiu in pte affectiuu arqritur.
Ipa aut voluntas i qntu e po / ad vtru
libz se hnt: in his q s; ad fine: est
susceptiuu hntual ichotiois in her
vl illa: **I**rasabil aut et cupisabil /
nalis s; obedietes roi: un nalis s; i
susceptie virtutis / q in eis p fiant: s; q
disponut: ad bonu rois qsequeddu:
Et oes pccate ichotioes virtutu / cose
quut nam spei huane: un et oibz
s; roes: .: Est aut et aliq ichotio

*

virtuti secundum naturam rationis: sed quod aliquis homo
ex naturali complexionem / l' celesti impressione
inclinat ad actum aliam virtutem. Et hoc quod
inclinatio est aliam virtutem inclinat: non
in eam virtutem perfectam: quia ad virtutem perfectam re-
quiritur moderatio rationis. Non est in diffinitione
virtutis / potest quod est electio mediis per rationem
naturam. Si enim aliquid absque rationis discretione /
inclinationem huiusmodi sequitur: frequenter peccat.
Et sicut hec virtus inclinat / absque rationis ope-
ratione virtutis rationem non habet: ita nec aliam
permittit. **R**atio ex vultibus principis / in specia-
lia puenit per rationem rationis. Ratio etiam
officio / ex appetitu vult finis / homo deducit
in ea que sunt que nescit illi finis: **I**tem est
ratio inchoata / irascibile et concupiscibile fa-
cit sibi esse subiectas et obediens. Non
manifestum est et clarum / quod ad consummationem
virtutis / requiritur operatio rationis: sive virtus sit in
intellectu / sive voluntate / sive irascibili
sive concupiscibili: hoc tamen obuiatum quod ad
virtutem rationis pertinet / ordinat inclinationem virtutis
que est in superioribus: sicut ad virtutem que est in
voluntate / apta redditur homo et per inclina-
tionem virtutis que est in voluntate / et per eam que
est in intellectu: ad virtutem vero que est in
irascibili et concupiscibili / per inclinationem
virtutis que est in eis / et per eam que est in superio-
ribus: sed non inchoata. Non est manifestum est
quod ratio que est superior: operatur ad complexionem
omnis virtutis. Diuiditur autem principium operatum
in rationem et naturam (quod est natura) / ut patet
in 2o libro ethicorum: eo quod ratio perfecta est
ad opposita: natura autem determinat ad unum. Non
perfectio virtutis non est a natura: sed a ratione.
(Et subditur) **W**is non dicitur principium a natura /
eo quod aliquid per se sit a natura / et aliqua non:
sed quod secundum aliquem modum eundem ipsam

est a natura / sed per principium et aptitudines: **E**t
subditur etiam dicitur principium virtutis sit inchoatum
sed ratio in hoc principium non agit per modum natura
ab: tunc: et ideo quod est / non dicitur natura:
Conmissis multa dicta veniunt. **A**libi autem
demonstrat: aut minore inclinationem virtutis
et sciam insinuat. **W**is in de homine / quod
quod quod de ipso speculationis dicitur. **I**tem per
liber non habet habitum sicut speculationis /
sed potentialiter tamen: quod est simpliciter non habet
sed habet per quod. **E**t postea dicitur quod omnia subtilia
pnt quod in suis principibus: l' in seipsis.
Si in seipsis: tunc non sit in anima / animum dis-
tinctum: nisi in principio. **S**i in principibus: tunc du-
obus modis quod dantur: scilicet per terminos / et terminos
naturam. **S**icut sicut squamonea est illigens
quod purgat colerem: et sic gignit a sensu:
quod dantur est in terminos habitus: et sic sit
sit in anima: sed tamen in principio: cui potest sufficit
notitia terminos / ad hoc quod reducat in actum.
Wis dicitur per principium: scilicet: virtus terminos co-
mpositio: **E**t hoc est sicut anima. **E**t in
de bono / quod quod quod de causis efficiens
virtutis dicitur quod virtus consuetudinalis causat ab
ope: sicut in manu eam suscipere per principium
naturam: quod potest non est omnino malum: sed est redu-
cibilis in actum ex his que habet apud se: hoc
est ex recta ratione / et voluntate. **E**t sub-
ditur deinde quod virtus consuetudinalis / totum suum
esse / relationem habet ad opera: et per hoc
nichil eius est ab anima per naturam factum: sed
naturam suam eam suscipere: per se autem ab assue-
tudinibus. **E**t in quod qua quod de iustitia
dicitur. **I**tem quo ad notitia terminos est ut ta-
bula rasa. **E**t deinde dicitur quod se consensu scilicet
in principium causat a luce ipsius agentis. per
actus autem requiritur notitia terminos:
ut sit lumen agentis (quod distinctum est) / de-

trān sit ad hēta tēoz: **C** Et iā dicit
 p̄t elia q̄ sūe et v̄tutes cōsuetudinā
 les nō p̄sūt in nob sōm̄ idēntatē
 nūālē: v̄l spēsīā: s̄ h̄ analogiā: q̄dā
 nō sūt: ut est p̄g dōm̄ de iohān̄dibz fōz
 sbaliū. Imo p̄ hoc q̄ sūe et v̄tutes dicit̄
 in nob p̄eristē seminalit̄: desiḡt̄ q̄ p̄
 sūt talit̄ alit̄ in semīe arbor: q̄ in
 semine nō est uniuocā: sed est analo
 gicā in aptitudīe nīe semis: Et ut in
 v̄tute fortia: et in q̄bz dā dispōitibus
 semētis. Nam nō sūa cū addisē
 est in iḡ p̄g: susceptibilitatē aptitu
 dīe: et in iḡ agētē: t̄q̄ in fortia v̄tu
 te. **E**t ē p̄tēa itellectu possibilī cō
 nata q̄dā habitū resp̄cū p̄mōz p̄n̄.
 in speculabilibz: q̄ d̄: int̄: est ei eadē
 gnātū q̄dā habitū resp̄cū p̄mōz p̄n̄.
 in p̄actis: q̄ d̄: fundereis. Et istis ha
 bitūz iḡ p̄g: nodū ggnoscat: qz quo
 ad spēs itelligibiles (p̄ quas fit notitia)
 est t̄q̄ tabula rasa: s̄ istis habitūz (e
 m̄is iā ggnit̄) assentit actualit̄ p̄mis
 p̄n̄. **E**t iḡ nō habitū actīuū (qui
 resultat ex iḡ gnato: et itelligibilibz
 spēsibz iḡ gnato et iḡ spēsibz: iḡ p̄g
 p̄g: et ggnoscat et assentit actualit̄
 p̄mis p̄n̄. **Q**uōbz spēsibz in specu
 labilibz: Et ex fundesi: et ex spēsibz itel
 ligibilibz resultat q̄dā habitū q̄ in iḡ
 possibil et ggnoscat et assentit actualit̄
 p̄mis p̄n̄ in p̄tēis: q̄admodū eq̄
 p̄ scām actīuū iḡ p̄g: cognoscat et
 assentit q̄tōbz spēsibz.

De distinctōe itelligētiarū: .i. angeloz: .
D Eimanona asserta cōfictas e
 rra distinctōem angeloz: **C** Dicit

plurimi asserētes ut sūm̄ Thom̄: et
 ven̄le dñz Albr̄: cē q̄ ditionē: circa
 distinctōes itelligētiarū: sūe angelozū:
 Dicit sū Thom̄ q̄ itelligētiē sūe āgelī
 oēs abīuā dñt spēs: Dicit istī q̄ ven̄!
 Albr̄ sentiat oppositū illig: **C** Cōt̄
 quos p̄ducit id q̄ ven̄! Albr̄ dicit
 nona dist: 2: sūm̄: ibi d̄: sic. Qui
 dā ggnit̄ oēs āgelos spēs differre. et
 hoc in videt̄ p̄babiliz dībz aliis. q̄a
 in v̄tate: rōnabilit̄ nō p̄t aliud bñ
 defendi. **E**t q̄rto ca: celestī h̄yerar
 chie d̄: sic. Quidā dicit q̄ oēs āgelī
 dñt abīuā s̄ spēm: et her op̄io est
 nūāta: si sc̄m̄ur rōēs p̄hor: et nō
 ggnit̄: iquēniēs sōm̄ fidē: nū eadē
 Dionysīū cōsentire videt̄. **E**t ca: 10:
 dicit. Dicit̄ cū Dio: q̄ in āgelis etiā
 unig ordis: nō sūt aliq̄ duo eiq̄dē spēs:
 nec eāles in donis. Wñ nā cōis (eadē
 unig ordis) nō est nā spēs spēsīssīe:
 s̄ nā ggnis p̄n̄. **E**t ca: 19: d̄: An
 gelī reducūt̄: in unū genū remotū:
 et q̄dā et in p̄p̄quū descēdedo: q̄nis
 nā ggnis: nō sūt signabil forte a nobis
 notē p̄n̄. **E**t deīn subdit. In āgelis
 dñt spēsīe s̄ m̄lte: q̄nis nō sūt notē
 nob. **E**t in de quoz cōquīs dicit.
 Angeli nō dñt solū nūo: s̄ et q̄libet
 ab alio d̄t fōz et spēs: s̄ s̄ sub eadē
 nā ggnis: et dñt q̄bz cōfict̄ illud genū
 s̄ occulte nob. **E**t p̄tēa. ii: meta: 1: 1: 1:
 2: ca: 28: ven̄! Albr̄ d̄: q̄ oēs s̄be
 sepāte dñt abīuā spēs: dñt etiā celi
 et stelle moti: abīuā spēs: et nulla
 nū alia est vna spēs et eadē: **C** Sed
 Albr̄: libro 4: titatu 3: d̄: q̄ āgelī

o

si unig nē in cōi: nō cōitate spēi ul
gnis: s; analogie: ~ **C**hi qd dicit ven!
Abiq in 2ª pte sue sūme d^r qd circa
distinōez āgeloz: s; tres solenes opinō
nes. 3^a est qd oēs āgeli sint eiqde spēs.
dnt in hierarchis et ordibz seu sa
cro ordie et sancti actioe: et qd distri
butio regni celestⁱ magi est silis poli
nis et ciuilibz: q; logit et nālibz/ s;
signū est qd regnū celoz/ et ciuitas
vocat^r. Et soluedo qōem d^r: Cā hec
sūma factis agruit/ et in eā magis
consentire vident^r: ideo videt^r hui⁹
opitōi cōsentiedū ee: sicut psuadet rōes
vlto inducte: ~ **P**ondedū est qd ista
vba ven!^r Alberti (si debite pōdent^r):
sūt aut nō s; cōtia pūbat/ dist^r ven!^r
Alberti: aut nō s; ab eo assertie dicit^r:
Pater. Pōdēt^r enī p^o: qd d^r (hec sūma
sūt agruit). Facti ut sūt in āgelis
respiciūt magi grūta q; nālia: In
gratuitis aut āgeli et hōies/ s; eiqde
spēs: s; gradz in vāios grē et glē distri
ti. **W**n est s; Thōs in qōe/ de spūali
bz qd creaturis/ qōe. 8. / rōdedo ad
p^mū argumētū **p**at^r ex dicto bⁿ Au
gustini/ dicit^r: qd bⁿ Aug⁹ loq^r ibi
de oibz āgelis/ sicut de vna nā/ p^r vnū
modū ordis ad bⁿitudine: licet dīant
s; spēm nē. **P**ondet^r 2°: hoc qd d^r:
(sūt in hac sūmam qsentire vident^r):
Pondet^r 3° qd d^r (ideo videt^r qsentiedū
esse): **P**ondet^r 4° qd d^r (hui⁹ opitōi):
et nō dicit/ hui⁹ vitati: **P**ondet^r 5° qd
dicit (sicut psuadet rōes): nō dicit. cō
nitūt/ l' probat: ~ **D** qd āgeli dīant s;
sdm spēm nē: ad ming in septē passibz

supra

.. qdlibeto. 11. / qōe. 19. / p^m. / so. / p^m. / In qdlib.
.. qōe. nō. articulo. 2. / i medio so. / p^m. / In qdlib.
.. qōe. 9. articulo. 2. / i medio so. / p^m. / In qdlib.
dicit assertie. **P**at^r: Si fuisset finalis
sūma/ ven!^r Alberti qd oēs āgeli eent eiqd
nē spēalissie: ipē hor apposuisset (qūis
aliqn aliud vīu fuit. vl' qūis alibi alit^r
sēpserit m^o): sicut s; Thōs in qdlibet
de celo empireo: et in 3^a pte sūme/ de ar
tūsiōe: et de sūa xpi artūsiōe: **P**at^r.

De subiecto actionis:
Questia cōtētas est circa sūm actōis:
Estimāt enī mlti/ qd s; Thomas
et ven!^r Alberti cōtēdit: circa sūm ipis
actōis tūsiens: putates sūm Thōz asserē/
qd actio tūsiens nō sūt fōlit^r in agente/
s; fōlit^r dūtaxat in patiēte: ~ **D** oppōitū
istiq patebit ex dūctis: **C**ōtēdit s; Thōs
32. dist. / p^m sūmaz/ ar. 1. **Q**uedā grā
s; rōem sūā fīat ut inhēns/ sicut qūtas
et qūitas: qdā aut fīat s; rōem sūā ut
ab alio ens/ et nō ut mherēs: sicut pū
pue patet in actioe. Actio enī s; qd est
actio/ fīat ut ab agente: et qd sūt i agente
hoc accidit sibi/ iāqū ē actio. **W**n in
enī actioe/ desīgt agēs p illud qd ē ab eo:
sicut d^r: actioe/ agēs. **E**t dist. qō. / ar. 1.
dicit/ Actio nū qdā tūsiens in extioem
māz/ circa quā aliqūe effm opat^r: et
in talibz est inuenire actōez in re agente/
et passione in re patiēte. **E**t dist. qō. / 60.
zi sūmaz. ar. 2. / d^r: **C**ū actio sūt i agente
et passio in patiēte: nō pōt ee idem nūo
actioe qd est actio/ et qd est passio: ai actio
nō possit ee in dūsis sūis. **E**t in 3°
sūpto/ dist. 8. / qōe. 4. **I**n pte et mte s;
due relatiōes s; re/ sicut due actōes. **I**te
in 3° pte/ qōe. 4. / ar. 3. **C**reatio actioe
sūpta/ sūgt actioez dīna: q est eiq cōtia/
nū relatiōe ad creaturā. **E**t in libro de

pō / mā . 8 . / qōe z . d . Nichil phibet
 aliqd ee inhēns / qd tñ nō hēat ut in
 hēns : sicut ead actō hēat ut in ab
 agēte : et tñ qstat actōes ee in agēte . Dicit
 licet adaliqd nō hēat ut inherēs : tñ
 oportet q sit inhēns : et hoc qñ relatio
 est res aliq . Et p . pilher . / ca . de vbo
 dicit . Actio hēat uno . p modū actōis / ut
 si egredies a sbo . et ei inherēs ut sbo :
 et sic hēat p vba alioz modoz q istū
 modi . r . : **Q**uo hūc notina darioi
 est . **Q**uidāndū q actio et passio repi
 ūt a phis accipi duoba modis . **U**no
 accipit actio p fōz q pcedit seu agit
 ab agēte . et passio p fōz q suscipit in
 ipm patēs : et sic actio / et passio / et mo
 ty sū una et eadē fōz h rem : distictē tñ
 h relatiūā rōem . **E**xēpli grā . p calefac
 tiōē q aq calefit ab igne : ipē calor pce
 des ab igne / p relationē ad ignē (a quo
 agit seu pcedit) d . actio : et idē calor p
 habitudiez ad aquā (in quā recipiū)
 dicit passio : et eē calor ille p relatiōē
 tendētē sui ipm ee ad ee p fōm d . motū .
Et h has acceptiōēs actio / passio / et motū
 sū idem re et distiguūt rōē . **E**t actio sic
 accepta est fōlū in patēte : et nō in
 agēte . **A**lio . actio accipit p illa pdicta
 mētalē entitate p quā ipm agēs / fōlū
 denoiat agēs . passio vō p illa pdictamē
 tali entitate / p quā aliqd fōlū denoiat
 patēs . **E**t h acceptiōēs istas . actio / pas
 sio / et motū diuisificat realit . imo pdi
 camētalit : et actio ē sp fōlū in agēte .
Sū autor libri sex pñ . / diffōem illā
 quā pot de actōe : supsit ex diffōe quā
 assignat phs de qhitate . **E**t ita sicut in
 diffōe qhitate (li scdm) dicit trūstānā

cause fōlū : ita ee in diffōe actōis . **E**t
 nisi actio sic accepta intelligat ee in
 agēte : nō pōt qipi q actio dei / ut crea
 tio et gubernatio eēt ipē deq . **N**ō em
 illud ē deq : qd est fōlū in creaturis .
C . **C**osidāndū . q qddā actōis pdi
 cat de sbo / cui inexisit : et hēat h pā
 suā rōem ut inexēs / ut qñ et quales .
Qddā aut actōis pdicat de sbo cui in
 existit . **E**t tñ h suā pā rōem / nō hēat
 ut inherēs inexēs / s ut exēs ad aliud :
 sicut relatiūm pater / et filii . **Q**ddā vō
 actōis pdicat de sbo cui inexisit : et tñ
 scdm suā pā rōem nō hēat . ut inexēs :
 s ut exēs ab alio / ut agēs / calefaciens
 illuminās rē .
De dīnā mē rel . et corruptibiliū .
Quasi p . cōtētās est circa dīz
 matie rel . et corruptibiliū . **E**st
 insup sūa sū thome q mā istoz cor
 ruptibiliū / et corpoz celestū . et enā
 q mē dīisoz corpoz celestū : drant ad
 modū dīisoz spēs . **A**ssēt a mēto
 q illiq oppōitū dēfīniet ven . **A**lly .
Cōt illos pduo illud qd ipē dicit
 in 2 . pte sue sūmē (quā qscpsit circa
 duos libros 2 . lib . sūaz) ubi scri
 bit sic . **P**ipathetia qsidābat q mā ad
 actū dēfīat et qgnoscat . **R**elationē
 em pōē ad actū / analogiā porabat
 siue pportionē : ut paulo an dicitū est .
Et ideo qz nō est vna analogia / ad
 vnū et eūdē actū / in gñe l in spē : hōz
 dīcāt nō ee vna māz . **E**t hec sū / qz
 mā nō est tota intz / nec sū ex matia
 sua tota : s ex ea est ps mē trūsmū
 bil ad eūdē actū / et ps mē q est it .
 sub actū illo / trūsmūbil est ad alium

actu: et ideo talia oia trāsmūbilia sūt
 adiūta: **C**osidabat eū qdā sūt ex mā,
 ita qd mā sūt sub actu, nulla pōt a
 nalogiā habet ad aliū actū nec aliq
 mā ex ipā habet analogiā ad eūde
 actū, sicut ē sol et stelle aliē: et illa
 dixerūt eē ex mā sua tota: **C**osidabat
 eū qd pō est eiq, qd nō habet, nec in eo
 dē pō sūt pcedit actū sūt nām q est gna:
 et ideo quozūq suppositū l sūm, talē
 analogiā nō habet ad actū: **T**hoz nūl
 la pētū eē dicebat māz: sicut ē āgelz
 et itelligētia p sūdes orbūz stellaz, et
 aīa rōlis. **E**t hāc pōsitiōez videt de se
 dē **A**ug. **S**up genesē (qd dē aīas ex nul
 la creatas eē mā): sūt **B**oetū de du
 abz naturis in vna psona xpi: et
 ideo sūm catholicā fidē, et phiam, h
 vīa videt in eē tenēda. **E**t dicit
 paulo an **C**orruptibilū et incorruptū,
 nō est vna mā: sūt diūsa. **E**t in
 de quoz coequis dē qd oēs ille rōes, q
 pbat mān eē vna, sūt logic et rōes:
 nō cōsidantes ipām sūt eē, qd habet
 in corpe nālī. **D**icit eū ibi, q nulloz
 duoz vl plurū ppetuoz: mā ē vna.
Et circa 2^a dist. 2^a. sūmāz dicit
 sic. **S**criptura inuit q nō oīm corpa
 lū sit mā vna: qn dicit eē celū et
 tīā. **S**i enī eēt eēt de cō mā oīm
 alioz: nō oportebat dīcē nisi alterz
 eoz, et sufficisset. **E**t. ii. **M**etaph. 1^a.
 2^a. ca. 28^a. **N**ul dubio sūas q si celū
 eēt vnu spē, et nūta nūo: tūc oīa q
 in celo sūt, habent māz vna, et
 fōis diūsas nūo. **D**ico aut māz vna
 que pōt est vniq, **E**t quāz sūt mān

hnt vna, trāsmutat ad iūte: cor
 pora igit celestia, trāsmutabilia
 eēt adiūta: qd nos videmz esse
 falsū: **E**t p nūc sufficit pmissa
 qcordātia: nūq p alios fiet potē ul
 tior extensio, deo inspirate: qui est
 autor vnitat et qcordie: ~

Tractatq pclarissī vīri (studī col
 mēsis artū ac sacre theologie pro
 fessoris eximī) magri gerhardi de
 monte, oīdes sūm Thomē, et ven
 Albtū, in quibz inibi qentz, nō esse
 cōtraios: finit feliciter: ~

Infrascripte qōes sūt qente in pte
 deti tītati: in quo oīdit, q in hāz
 qōnū detiātibz: sūt Thōs, et ven
 Albtū (sicut a nūst credit) nō sūt
 contrariū: ~ **C**ontentaz: ~

De qōnū tabula, in hoc libello

- 1. **W**tz logica sit scā speculatiua /
 vel practica .122.
- 2. **W**tz idem sit vl. an rē. in re.
 et post rem .122.
- 3. **W**tz mānā sit pīm tōduatōis .123.
- 4. **W**tz qd (an est) tīminet cathē
 gonie vl hypothetice .124.
- 5. **W**tz diffinitio subiecti sit mediū
 demonstratiōis potissime .124.
- 6. **W**tz ens mobile sit sūm phie .126.
- 7. **W**tz fōis nāles sit iūhoate i mā. 128.
- 8. **W**tz diffōes phie dent p māz .129.
- 9. **W**tz celū sit aīatū .131.
- 10. **W**tz elta maneāt in mixto fōitē .131.
- 11. **W**tz embrio viuat vīta vegetatiua .132.
- 12. **W**tz potētie sensitīe in diūsis
 aīalibz dīant spē .132.
- 13. **W**tz inctū humanū in hac vīta
 posset abs fantasmate itelligē .133.